

๗๙๕.๘๓

๗๙๕.๘๓

๖.๒

ปัญหาการจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยในโรงเรียนประถมศึกษา

สังกัดสำนักงานการศึกษาประถมศึกษาจังหวัดแพร่

ปริญานพนธ์

รอง

พรหมชรินทร์ มหาฉันทพันธ์

๑๙ ก.พ. ๒๕๔๐

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญานพนธ์ บัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา

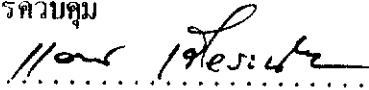
ตุลาคม ๒๕๓๙

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

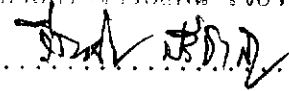
58618

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบฯ ได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

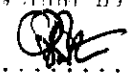
คณะกรรมการควบคุม

..... ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์แผน เจียรนัย)

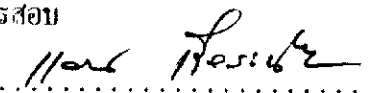
..... กรรมการ

(อาจารย์วิระศักดิ์ วิชาสุปัญญา)

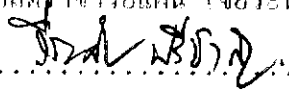
..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สิทธิชัย หาญสมบัติ)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน

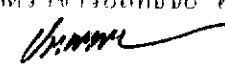
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์แผน เจียรนัย)

..... กรรมการ

(อาจารย์วิระศักดิ์ วิชาสุปัญญา)

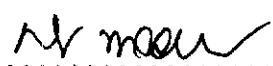
..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สิทธิชัย หาญสมบัติ)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(อาจารย์ประพนธ์ ธนารักษ์)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ดร.ศิริภา พูลสุวรรณ)

วันที่ ..10... เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2539

ประกาศผลการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลงได้ เพราะได้รับความแนะนำและความช่วยเหลือ
โดยตลอดจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ แผน เกียรตินัย ประธานคณะกรรมการวิจัย
ผู้ช่วยศาสตราจารย์สิทธิชัย หาญสมบัติ อาจารย์วีระศักดิ์ ปรีชาสุปัญญา กรรมการ
คณะกรรมการวิจัย และ อาจารย์ประพันธ์ ชนารักษ์ ที่ได้ให้คำแนะนำในด้านการ
เรียบเรียงเนื้อหาโดยตลอด ผู้วิจัยรู้สึกประทับใจในความกรุณาที่ท่านให้ความอนุเคราะห์
การวิจัยในครั้งนี้ จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยใน
โรงเรียน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดแพร่ ที่ได้ให้ความร่วมมือในการ
เก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี

สุดท้ายนี้ ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ และ คณะอาจารย์ทุกท่านที่เป็น
ผู้วางแนวทาง และสนับสนุนทางด้านการศึกษาให้กับผู้วิจัยด้วยดีตลอดมา

พรหมชรินทร์ มหาธิลคนพรัตน์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
คำนำ	1
ความมุ่งหมายของการค้นคว้า	8
ความสำคัญของการค้นคว้า	8
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	9
นิยามศัพท์เฉพาะ	9
2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย	10
การศึกษาที่เกี่ยวกับการอนุรักษ์และส่งเสริมกีฬามวยไทย	10
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	17
งานวิจัยในต่างประเทศ	17
งานวิจัยในประเทศไทย	20
สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า	26
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	27
ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	27
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	27
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	35
วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล	37
วิธีจัดกระทำข้อมูล	37

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลศึกษาค้นคว้า	39
5 บทย่อ สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	74
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	74
วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า	74
การวิเคราะห์ข้อมูล	75
สรุปผลการค้นคว้า	75
อภิปรายผล	78
ข้อเสนอแนะ	83
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป	83
บรรณานุกรม	85
ภาคผนวก	90
ประวัติผู้วิจัย	109

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัย จำแนกตามอำเภอ	28
2 แสดงจำนวนกลุ่มโรงเรียนทั้งหมดและโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง ของอำเภอเมือง	29
3 แสดงจำนวนกลุ่มโรงเรียนทั้งหมดและโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง ของอำเภอสูงเม่น	30
4 แสดงจำนวนกลุ่มโรงเรียนทั้งหมดและโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง ของอำเภอร้องกวาง	31
5 แสดงจำนวนกลุ่มโรงเรียนทั้งหมดและโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง ของอำเภอสอง	32
6 แสดงจำนวนกลุ่มโรงเรียนทั้งหมดและโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง ของอำเภอวังชิ้น	33
7 แสดงจำนวนกลุ่มโรงเรียนทั้งหมดและโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง ของอำเภอเด่นชัย	34
8 แสดงจำนวนกลุ่มโรงเรียนทั้งหมดและโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง ของอำเภอหนองม่วงไข่	34
9 จำนวนและร้อยละของผู้บริหารและครูสอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย จำแนกตามสถานภาพบางประการ	40
10 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความเป็นปัญหาใน การจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยด้านการบริหารและการจัดการ	43
11 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความเป็นปัญหาใน การจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย ด้านการดำเนินการจัดการเรียน การสอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยในโรงเรียน	45

12	ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความเป็นปัญหาใน การจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย ด้านตัวผู้เรียน	48
13	ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความเป็นปัญหาใน การจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยในโรงเรียนด้านผู้ปกครอง	50
14	ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความเป็นปัญหาใน การจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยในโรงเรียน ด้านการวัดผลประเมิน กิจกรรมแม่ไม้มวยไทย	51
15	ค่าเฉลี่ยรวม 5 ด้าน	53
16	ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารกับครูผู้สอนกิจกรรม แม่ไม้มวยไทยเกี่ยวกับปัญหาด้านการบริหารและการจัดการ	54
17	ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารกับกลุ่มครูผู้สอนกิจกรรม แม่ไม้มวยไทยเกี่ยวกับปัญหาด้านการดำเนินการจัดการเรียนการสอน กิจกรรมแม่ไม้มวยไทยในโรงเรียน	58
18	ผลเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารกับครูผู้สอนกิจกรรม แม่ไม้มวยไทยเกี่ยวกับปัญหาด้านตัวผู้เรียน	64
19	ผลเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารกับครูผู้สอนกิจกรรม แม่ไม้มวยไทยเกี่ยวกับปัญหาทางด้านตัวผู้ปกครอง	67
20	ผลเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารกับครูผู้สอนกิจกรรม แม่ไม้มวยไทยเกี่ยวกับปัญหาการวัดผลประเมินผลการจัดกิจกรรม แม่ไม้มวยไทยภายในโรงเรียน	69
21	ผลการเปรียบเทียบปัญหาทั้ง 5 ด้าน ของการจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย ภายในโรงเรียน	73

บทที่ 1

บทนำ

คำนำ

การศึกษาเป็นการจัดประสบการณ์ให้กับผู้เรียน ทำให้เกิดการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้เรียนเอง โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาทั้งในด้าน ร่างกาย สติปัญญา อารมณ์และสังคม สามารถดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดความสุข การศึกษาระดับประถมศึกษาเป็นการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตให้พร้อมที่จะทำประโยชน์ให้กับสังคม ตามบทบาทและหน้าที่ของตน ในฐานะพลเมืองดีตามระบบการปกครองแบบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข มุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้ และทักษะพื้นฐานในการดำรงชีวิตทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม มีสุขภาพที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย และจิตใจ ทำงานเป็นและครองชีวิตได้อย่างมีความสุข

ในการศึกษาระดับประถมศึกษา มีจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเพื่อมุ่งปลูกฝังให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2533 : 21)

1. มีพื้นฐานการเรียนรู้ คงสภาพอ่านออกเขียนได้ และคิดคำนวณได้
2. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับตนเอง ธรรมชาติแวดล้อมและการเปลี่ยนแปลงของสังคม
3. สามารถปฏิบัติตนในการรักษาสุขภาพอนามัยของตนเองและครอบครัว
4. สามารถวิเคราะห์ และเสนอแนวทางแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นกับตนเอง และครอบครัวได้อย่างมีเหตุผล ด้วยทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์
5. มีความภูมิใจในความเป็นไทย มีนิสัยไม่เห็นแก่ตัว ไม่เอาเปรียบผู้อื่นและอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข
6. มีนิสัยรักการอ่านและหาความรู้อยู่เสมอ
7. มีความรู้และทักษะพื้นฐานในการทำงาน มีนิสัยรักการทำงาน และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้

8. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสภาพ และการเปลี่ยนแปลงของสังคมในบ้านและชุมชน สามารถปฏิบัติตนตามบทบาทและหน้าที่ในฐานะสมาชิกที่ดีของบ้านและชุมชน ตลอดจนอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม ศิลปะ วัฒนธรรม ในชุมชนรอบ ๆ บ้าน

โรงเรียนเป็นหน่วยงานสำคัญที่จะดำเนินงานไปตามแผนพัฒนาของประเทศ เพราะโรงเรียนเป็นสถานที่ให้ความรู้และจัดเตรียมประสบการณ์ของการเป็นสมาชิกที่ดีในสังคมให้กับผู้เรียน โรงเรียนมีหน้าที่ที่รับผิดชอบต่อการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับแผนการศึกษาชาติ การศึกษามีได้เน้นการให้ความรู้เฉพาะแต่เพียงในชั้นเรียนเท่านั้น แต่ได้ส่งเสริมกิจกรรมพิเศษ ได้แก่ กิจกรรมเสริมหลักสูตร กิจกรรมนักเรียน กิจกรรมชมรมต่าง ๆ ขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์เพิ่มเติม เป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ การรู้จักปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมในสังคมของเด็กอีกด้วย เช่น การรู้จักการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี มีจิตใจเป็นประชาธิปไตย และประการสำคัญที่สุด คือ การเป็นพลเมืองดีของสังคม กิจกรรมเสริมหลักสูตรนับว่าเป็นการจัดประสบการณ์และสภาพแวดล้อม เพื่อให้เด็กได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนประสบการณ์ร่วมกับหมู่คณะ นับว่าเป็นผลดีกับตัวเด็กเองและผู้อยู่ใกล้ชิด เพราะสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จะสนองความต้องการและความสนใจของเด็กได้เป็นอย่างดี

ในปัจจุบันนักการศึกษาได้ยอมรับแล้วว่า กิจกรรมเสริมหลักสูตรมีความสำคัญต่อการเรียนการสอน การบริหารโรงเรียน การช่วยในการพัฒนาการของเด็ก ส่งผลไปถึงการปูพื้นฐานในการพัฒนาชุมชนอีกด้วย นอกจากนี้กิจกรรมเสริมหลักสูตรยังเป็นวิถีทางที่จะช่วยให้ครูและนักเรียนได้มีความเข้าใจซึ่งกันและกัน สามารถประกอบกิจกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ นับว่าการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรให้กับเด็กนักเรียนนั้น เป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการจัดกระบวนการให้การศึกษาให้กับเด็กเป็นอย่างดี

ประเภทของกิจกรรมเสริมหลักสูตร

จันทร์พร พ่วงเจริญ (2516 : 10) ได้แบ่งกิจกรรมเสริมหลักสูตรออกเป็นประเภทใหญ่ ๆ ได้ 10 ประเภท คือ

1. กิจกรรมที่เกี่ยวกับการปกครองและการบริหาร เช่น สภานักเรียน โฮมรูม เป็นต้น

2. กิจกรรมที่เกี่ยวกับวิชาการ เช่น ชุมนุมภาษาไทย ชุมนุมวิทยาศาสตร์ ชุมนุมคณิตศาสตร์ เป็นต้น
3. กิจกรรมกีฬา สุขภาพ และอนามัย เช่น กีฬาสี ชุมนุมฟุตบอล เป็นต้น
4. กิจกรรมเกี่ยวกับศาสนาและวัฒนธรรม เช่น การทำบุญในวันสำคัญทางศาสนา การจัดงานวันลอยกระทง เป็นต้น
5. กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ เช่น ลูกเสือ สุภาพชาด การออก คำอาสา เป็นต้น
6. กิจกรรมที่เกี่ยวกับศิลปะและการดนตรี เช่น การร่วมแสดงดนตรี การพ็อนรำ การร่วมชุมนุมศิลปะ เป็นต้น
7. กิจกรรมการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เช่น ชุมนุมห้องสมุด ชุมนุมประดิษฐ์กรรม เป็นต้น
8. กิจกรรมที่เกี่ยวกับสังคม เช่น การทัศนจาร การอยู่ค่ายพักแรม การเลี้ยงในโอกาสต่างๆ เป็นต้น
9. กิจกรรมเกี่ยวกับความสนใจเฉพาะอย่าง เช่น การถ่ายรูป การแก้ข้อมเครื่องยนต์ เป็นต้น
10. กิจกรรมที่เกี่ยวกับการพิมพ์ ได้แก่ การจัดทำหนังสือพิมพ์ประจำปี คู่มือนักเรียน ชาวโรงเรือน เป็นต้น

หลักการเกี่ยวกับประโยชน์ของกิจกรรมเสริมหลักสูตร

1. ช่วยให้หลักสูตรสมบูรณ์ขึ้น
 - 1.1 กิจกรรมเสริมหลักสูตรจะช่วยเพิ่มเติม หรือทำให้ประสบการณ์ในห้องเรียน มีคุณค่ามากยิ่งขึ้น
 - 1.2 เป็นการสำรวจประสบการณ์ในการเรียนใหม่ ซึ่งอาจจะนำเอาเข้าไปรวมไว้ในหลักสูตรได้
 - 1.3 เพื่อหาโอกาสเพิ่มเติมให้แก่เด็กเป็นรายบุคคล และการแนะแนวหมู่
 - 1.4 เป็นการเฝ้าการเรียนในชั้นเรียนให้มากขึ้น

2. ช่วยให้การบริหารโรงเรียนสะดวกยิ่งขึ้น

2.1 ก่อให้เกิดความร่วมมืออันดีระหว่างครู นักเรียน และบุคคลอื่น ๆ ในโรงเรียน เพราะมีโอกาสดำเนินงานร่วมกัน

2.2 ทำให้ครูรู้จักนักเรียนได้ดียิ่งขึ้น

3. ส่งเสริมในด้านต่างๆ คือ

3.1 ทำให้นักเรียนได้กระทำในสิ่งที่นักเรียนสนใจ

3.2 ส่งเสริมให้นักเรียนเป็นพลเมืองดี ด้วยการจัดประสบการณ์ทางการเป็นผู้บำเพ็ญตาม ความร่วมมือ และการกระทำที่เป็นของตนเอง

3.3 เพื่อพัฒนาขวัญ และจิตราวมณ์ของโรงเรียน

3.4 เปิดโอกาสให้นักเรียนได้สนองสัญชาตญาณแห่งการรวมกันเป็นหมวดหมู่

3.5 ส่งเสริมให้มีพัฒนาการทางด้านศีลธรรม และจรรยาบรรณ

3.6 ทำให้นักเรียนมีสุขภาพทางจิต และทางกายแข็งแรง

3.7 เปิดโอกาสให้นักเรียนได้พัฒนาการทางสังคมทุกด้าน

3.8 ทำให้นักเรียนรู้จักติดต่อกับบุคคลอื่น

3.9 ช่วยให้นักเรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์

หลักการที่เกี่ยวกับการบริหารและการนิเทศกิจกรรมเสริมหลักสูตร

1. ฝ่ายบริหารจะต้องมีเจตคติที่ดีต่อแผนการจัดกิจกรรม และให้การสนับสนุน ส่งเสริมด้วยความสนใจกิจกรรมเป็นส่วนตัว อำนวยความสะดวกต่าง ๆ ให้กำลังใจแก่ครูที่เข้าร่วมกิจกรรม หรือบางครั้งอาจจะเข้าร่วมกิจกรรมด้วยเมื่อมีโอกาสดังนั้น การส่งเสริมเหล่านี้จะเป็นสิ่งบันดาลใจ และเร้าใจให้ทั้งครู และนักเรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมกันอย่างเต็มที่

2. ถ้าเป็นไปได้ควรจัดกิจกรรมไว้ในเวลาเรียน เพราะจะทำให้สะดวกแก่การปฏิบัติงาน นอกจากกิจกรรมจะได้รับการนิเทศอย่างใกล้ชิดแล้ว นักเรียนยังมีโอกาสดำเนินงานมากขึ้นโดยไม่ต้องกังวลใจเรื่องการไปกลับ รวมทั้งครูก็สามารถร่วมงานได้อย่างเต็มที่ เพราะไม่มีกังวลที่จะต้องทำงานอื่น โดยเฉพาะเรื่องการเตรียมตัวสอนในวันรุ่งขึ้น

3. การมอบงานให้ครูทำ ผู้บริหารจะต้องนึกถึงงานกิจกรรมเสริมหลักสูตรรวมอยู่ด้วย ทั้งนี้เพื่อให้ครูคนใดคนหนึ่งต้องทำงานหนักเกินไป เพราะครูที่สมัครใจทำงานย่อมต้องทำงานมากกว่า ครูที่อื่นดีทำงานพิเศษนี้

4. ฝ่ายบริหารจะต้องอำนวยความสะดวกให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เช่น ในด้านการขนส่ง อาคารสถานที่ อุปกรณ์ เครื่องใช้ ตลอดจนถึงเรื่องการเงิน

5. โรงเรียนควรจัดให้มีเจ้าหน้าที่คอยดูแลนิเทศกิจกรรมอย่างสม่ำเสมอ ทั้งทางตรงและทางอ้อม เพราะกิจกรรมเป็นส่วนหนึ่งของแผนการสอนของโรงเรียน เช่น เจ้าหน้าที่คอยสังเกตร่วมกิจกรรม การเข้าชมกิจกรรม การฝึกซ้อมหรือการเข้าร่วมประชุม เป็นบางครั้งบางคราว เป็นต้น

6. ควรวางแผนเกณฑ์การประเมินผลกิจกรรม เพื่อให้สามารถบอกให้ทางโรงเรียน ได้รู้ว่ากิจกรรมที่จัดทำไปนั้นดีหรือไม่ดี มีปัญหาที่ควรแก้ไขอย่างไร

7. ควรเสนอเรื่องการจัดกิจกรรมในโรงเรียนให้ประชาชนทราบ เพราะเมื่อประชาชนสนใจ โรงเรียนก็อาจได้รับความร่วมมือช่วยเหลืออีกด้านหนึ่งซึ่งจะเป็นผลทำให้การจัดกิจกรรมมีคุณค่ามากขึ้น

8. ครูใหญ่ต้องถือว่าตนเองเป็นผู้รับผิดชอบต่อการกิจการของโรงเรียน ในฐานะที่เป็นหัวหน้างาน เมื่อมีปัญหาหรือความยุ่งยากเกิดขึ้นครูใหญ่ควรเป็นผู้ให้ความเห็นชอบเสียก่อน ก่อนที่จะมีการแก้ไขปัญหาก็ประการหนึ่งครูใหญ่ควรเป็นผู้หน้าที่กล้าพอที่จะตัดสินใจและทำให้บุคคลอื่นเกิดความสนใจต่อกิจกรรมของโรงเรียน อันจะเป็นผลดีต่อการปฏิบัติงาน

หลักการต่าง ๆ ดังที่กล่าวมาข้างต้นนี้เป็นเสมือนแนวทางในการที่จะจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียนให้ได้ผลดีขึ้น เพราะหลักการเหล่านี้ จะช่วยในการเลือกกระทำการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการจัดกิจกรรม สิ่งหนึ่งที่เราควรคำนึงถึง คือ การจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคม ภาวะเศรษฐกิจ ขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรมของประเทศด้วย ทั้งนี้เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์อันสูงสุด

ในปัจจุบันได้มีการตื่นตัวในการที่จะแสวงหาวิธีการ และกระบวนการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตไทย ต้องการให้เด็กมีความภาคภูมิใจในคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมไทย มีความสำนึกในความเป็นไทยมากขึ้น ทั้งนี้ เพื่อเป็นการสนองนโยบายเพื่อส่งเสริมศิลป

วัฒนธรรมของชาติ ตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี (ปริดา รอดโพธิ์ทอง. 2534 : 1) ที่ต้องการส่งเสริมบำรุงรักษาศิลปวัฒนธรรมไทยให้เจริญด้วย การศึกษาค้นคว้า การวิจัยฟื้นฟู และการพัฒนาศิลปวัฒนธรรมไทย ตลอดจนการปลูกฝังเจตคติที่ดีต่อศิลปวัฒนธรรมของไทยที่สืบทอดกันมาอันยาวนานเป็นสำคัญ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ได้ให้ความสนใจเกี่ยวกับเรื่องการส่งเสริมศิลปปะการต่อสู้ของมวยไทยขึ้นในโรงเรียนระดับประถมศึกษา โดยเน้นในเรื่องของการออกกำลังกายในตอนเช้า ด้วยท่ากายบริหารของแม่ไม้มวยไทย อันได้แก่ หมัด เท้า เข่า ศอก เป็นท่าหลักอันจะเป็นประโยชน์ในการอนุรักษ์ และส่งเสริมศิลปปะการต่อสู้ของไทยที่มีมาตั้งแต่โบราณ ปัจจุบันการจัดประสบการณ์ในกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ได้บรรจุกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยเป็นกิจกรรมเสริมหลักสูตร ซึ่งบางโรงเรียนได้จัดขึ้นเพื่อเป็นการออกกำลังกาย และเป็นการอนุรักษ์ศิลปปะการต่อสู้ป้องกันตัวของไทยอีกทางหนึ่งด้วย นอกจากนี้ กิจกรรมแม่ไม้มวยไทยยังมีจุดมุ่งหมายที่จะสร้างประสบการณ์ให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ค่านิยม เจตคติ และพฤติกรรมในตัวนักเรียน ตามแนวทางอันพึงประสงค์ ซึ่งได้ระบุไว้ในจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ครอบคลุมการพัฒนาในด้าน คุณธรรม จริยธรรม พลศึกษา และความสามารถ ในการอยู่ร่วมกับสังคมโดยสงบสุขเป็นสำคัญ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2521 : 279 - 379) ผู้วิจัยมีความเชื่อว่าการใช้ศิลปแม่ไม้มวยไทย มาเป็น สื่อในการจัดประสบการณ์ในกระบวนการเรียนการสอน ให้กับกิจกรรมเสริมหลักสูตรจะสามารถช่วยให้เด็กนักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อศิลปแม่ไม้มวยไทย ตลอดจนเป็นการสร้างเสริมความชื่นชมต่อศิลปปะการต่อสู้ป้องกันตัวของคนไทย และเป็นการสืบทอดเจตนารมณ์ที่บรรพบุรุษได้ทำการอนุรักษ์ไว้มาตั้งแต่โบราณ อีกทั้งยังเป็นการสร้างอุปนิสัยที่มีความสามัคคี ความอดทนอดกลั้น ความสุขุมเยือกเย็น เกิดความเชื่อมั่นในตนเองมีความมานะ มีระเบียบวินัย อันจะนำไปสู่การมีมารยาทที่ดีงาม มีน้ำใจเป็นนักกีฬา มีความซื่อสัตย์ สุจริต ยุติธรรมเป็นผู้ที่มีคุณธรรมแห่งชีวิต จะก้าวเป็นผู้ใหญ่อุปนิสัยนี้จะติดตัวไปตลอดชีวิต นับว่าเป็นการฝึกให้เด็กรู้จักการปรับตัวให้เข้ากับสังคมได้ดี นำมาซึ่งความพึงพอใจในตนเองและสังคม อันเป็นจุดเริ่มต้นของการสร้าง เจตคติที่ดีต่อศิลปแม่ไม้มวยไทยมีความรัก ความภาคภูมิใจในศิลปปะการต่อสู้ของไทยที่มีมาตั้งแต่บรรพบุรุษ

จากแนวคิดดังกล่าวมาเบื้องต้นจะเห็นได้ว่าหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของชาติ ล้วนให้ความสำคัญต่อการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรขึ้นภายในโรงเรียนทั้งสิ้น การจัดกิจกรรมที่ดีและก่อให้เกิดประสิทธิภาพอย่างแท้จริงนั้น ย่อมต้องอาศัยการดำเนินการ และการดำเนินงานที่ดีด้วยกิจกรรมจึงจะสัมฤทธิ์ผลตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ในขณะที่เดียวกัน การสร้างประสบการณ์ เพื่อให้เกิดเจตคติที่ดีต่อกิจกรรมต่าง ๆ นั้น ก็ต้องค่อย ๆ ปูพื้นฐาน ในหลายแง่มุมในลักษณะค่อยเป็นค่อยไป ข้อสำคัญก็ คือ ต้องให้บุคคลหลายฝ่าย หลายคน เข้ามามีส่วนร่วมรับผิดชอบกิจกรรม จึงจะถือเป็นการวางรากฐานในการปลูกฝังเจตคติที่ได้ผลอย่างแท้จริง อีกทั้งยังเป็นการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมของไทยตามนโยบายการศึกษาในปัจจุบัน อีกด้วย

สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดแพร่ ได้เล็งเห็นความสำคัญของกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย ซึ่งเป็นนโยบายในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร เพื่อกระตุ้นให้โรงเรียนในสังกัด ให้จัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนทางด้านศิลปวัฒนธรรมไทยอย่างทั่วถึง เป็นการอนุรักษ์ศิลป การต่อสู้ของไทย และยังเป็นการออกกำลังกายของนักเรียนในตอนเช้า จึงได้มีหนังสือให้ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดแพร่ ตามหนังสือที่ ศพ 1447.02/182 ลง.1 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2538 ให้ทำการฝึกสอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยขึ้นในโรงเรียน ตลอดจน มีการคัดเลือกโรงเรียนที่ทำการสอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยดีเด่นขึ้นทุกปี โดยเฉพาะโรงเรียนใด ที่ได้รับการคัดเลือกให้เป็นโรงเรียนที่ทำการสอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยดีเด่นของสำนักงานการ ประถมศึกษาจังหวัดแพร่จะได้เป็นตัวแทนของสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดแพร่เข้าร่วมแข่งขัน การประกวดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย ในระดับเขตการศึกษา 8 และภาคเหนือ ต่อไป

จากการดำเนินงานสอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยของโรงเรียนในระดับประถมศึกษาของ สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดแพร่ เริ่มมาตั้งแต่ปีการศึกษา 2534 เป็นต้นมา สำนักงาน การประถมศึกษาจังหวัดแพร่ ได้รับรางวัลชนะเลิศกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย ในระดับเขตการศึกษา 8 ในปีการศึกษา 2537 ปีการศึกษา 2538 และชนะเลิศในระดับภาคเหนือในปีการศึกษา 2538 นับว่าได้รับผลสำเร็จในการจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยได้เป็นที่น่าพอใจยิ่ง แต่ยังมีโรงเรียนอีก จำนวนมากในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดแพร่ที่จัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยขึ้นในโรงเรียน แล้วไม่ประสบผลสำเร็จ จึงไม่ได้ดำเนินการอย่างต่อเนื่อง อันสืบเนื่องมาจากปัญหาการ

ดำเนินงานด้วยสาเหตุหลายประการ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจและปรารถนาที่จะศึกษาถึงปัญหาในด้านต่างๆ ของการจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยในโรงเรียนระดับประถมศึกษา ของสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดแพร่ โดยเน้นในเรื่องของการออกกำลังกายเวลาเช้า ด้วยท่าการบริหารของแม่ไม้มวยไทยเป็นหลัก ทั้งนี้เพื่อจะได้นำข้อมูลเชิงประจักษ์ให้กับผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้อง ได้นำไปศึกษาหาแนวทางในการแก้ไขปัญหา และเสนอแนะแนวทางในการจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย เพื่อพัฒนาสัถยภาพของการจัดกิจกรรม และเป็นการยึดมั่นในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทยต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาปัญหาการจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยในโรงเรียนระดับประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดแพร่
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับปัญหาในการจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยในโรงเรียนระดับประถมศึกษา ระหว่างผู้บริหารกับครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดแพร่

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ทำให้ทราบถึงปัญหา วิธีการดำเนินการจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยในระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดแพร่
2. ทำให้ทราบถึงความคิดเห็นระหว่างผู้บริหารและครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดแพร่
3. ผลจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ข้อมูลที่ได้จะเป็นประโยชน์ในการวางแผนปรับปรุงแก้ไขวิธีการจัดดำเนินการจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย ของผู้บริหารและครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดแพร่

4. ผลจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ สามารถที่จะนำไปใช้เป็นแนวทางการศึกษา การแก้ปัญหาการสอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยในรูปแบบใหม่ เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การสอน ที่มีประสิทธิภาพกว่าการเรียนการสอนที่เป็นอยู่ในปัจจุบันได้ในโอกาสต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นผู้บริหารและ ครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดแพร่ ปีการศึกษา 2538

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) ได้แก่

2.1.1 ผู้บริหาร

2.1.2 ครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย

2.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่

2.2.1 ปัญหาในการจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. กิจกรรมแม่ไม้มวยไทย หมายถึง กิจกรรมการสอนศิลปะการต่อสู้ด้วยมือเปล่า ของไทยที่สืบทอดกันมาตั้งแต่โบราณ เป็นศิลปะที่สามารถนำมาใช้ได้ทั้งเชิงกีฬา และการต่อสู้จริง ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการได้จัดให้เป็นกิจกรรมเสริมหลักสูตรในกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัยของ นักเรียน ในระดับชั้นประถมศึกษา

2. ผู้บริหาร หมายถึง ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ และหรือผู้รักษาการตำแหน่งครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดแพร่ ปีการศึกษา 2538

3. ครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย หมายถึง ครูผู้ทำหน้าที่รับผิดชอบสอนกิจกรรม แม่ไม้มวยไทยในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดแพร่ ปีการศึกษา 2538

บทที่ 2

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

การศึกษางานวิจัยในครั้งนี้ เป็นการศึกษาถึงเจตคติของครูใหญ่ ครู และนักเรียนระดับประถมศึกษาที่มีต่อศิลปแม่ไม้มวยไทย ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อเขียน เอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะนำเสนอตามลำดับหัวข้อ ดังนี้

ตอนที่ 1. การศึกษาเกี่ยวกับการอนุรักษ์และส่งเสริมกีฬามวยไทย

ตอนที่ 2. งานวิจัยในต่างประเทศและงานวิจัยในประเทศไทย

ตอนที่ 1 เอกสารการศึกษาที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเกี่ยวกับการอนุรักษ์และส่งเสริมกีฬามวยไทย

กีฬามวยไทย เป็นกีฬาประจำชาติอย่างหนึ่งของไทยเราที่เป็นมรดกตกทอดกันมาช้านาน ตั้งแต่กรุงสุโขทัยเป็นราชธานีจนกระทั่งมาถึงปัจจุบัน ในอดีตกีฬามวยไทยถ่ายทอดกันมาในลักษณะของการต่อสู้ป้องกันตัว หรือใช้ในการป้องกันดินแดนถิ่นที่อยู่อาศัยของตน ตลอดจนเป็นกีฬาที่ใช้ในการแข่งขันในงานเทศกาลหรืองานเฉลิมฉลองต่างๆ โดยถือว่าเป็นวัฒนธรรมอันดีงามอย่างหนึ่ง

การเรียนพลศึกษาในระดับประถมศึกษา มุ่งเน้นถึงการเคลื่อนไหวเบื้องต้น และการตอบสนองความต้องการทางกายของนักเรียนวิชามวยไทยไม่มีในหลักสูตร เพราะลักษณะของวิชามวยไทย เป็นกีฬาที่ต้องใช้กล้ามเนื้อใหญ่ และความแข็งแรงความอดทน จึงไม่เหมาะกับเด็กในวัยนี้ แต่เนื่องจากสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ให้ความสนใจเกี่ยวกับเรื่องการส่งเสริมศิลปะการต่อสู้มวยไทยขึ้นในโรงเรียนประถมศึกษา โดยเน้นในเรื่องการออกกำลังกายในตอนเช้าด้วยท่าทางกายบริหารของแม่ไม้มวยไทย ซึ่งมี หมัด เท้า เข่า ศอก เป็นท่าหลักซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการอนุรักษ์และส่งเสริมศิลปะการต่อสู้ของไทยมาแต่โบราณให้คงอยู่คู่แผ่นดินไทย นอกจากนี้ยังมีนักวิชาการหลายท่านได้นำเอากิจกรรมทางด้านมวยไทยมาใช้กับสถานศึกษาดังนี้ คือ

มคอ. คำเมือง (2532 : 90 - 91) ได้ศึกษาการจัดการเรียนการสอนวิชามวยไทย ในสถาบันศึกษาในระดับต่างๆ ดังนี้

การเรียนการสอนวิชามวยไทย ในสถาบันฝึกหัดครูพลศึกษาทุกสถาบันจะมีวิชามวยไทย ในหลักสูตร เช่น หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (พลศึกษา) พุทธศักราช 2520 กำหนดให้วิชามวยไทยเป็นวิชาบังคับที่นักศึกษาชาย วิชาเอกพลศึกษา จะต้องเรียนวิชามวยไทย มีค่า 1 หน่วยกิตสำหรับใน หลักสูตรของกรมการฝึกหัดครูนั้น กำหนดให้วิชามวยไทยมีค่า 1 หน่วยกิต เป็นวิชาเลือกของนักศึกษาวิชาเอกพลศึกษา หลักสูตรระดับปริญญาตรี วิชาเอกพลศึกษาของ คณะครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. 2520 กำหนดให้วิชามวยไทยเป็นวิชาเลือก ชื่อวิชา คือ P.E. 415423 เทคนิค และทักษะมวย 1 หน่วยกิต หลักสูตรการศึกษามัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พุทธศักราช 2520 วิชาเอกพลศึกษาหลักสูตร 4 ปี วิชามวยไทย ถือเป็นวิชาเลือกเสรี คือ พล 341 มวยไทย (ชาย) 1 หน่วยกิต เรียน 2 คาบต่อสัปดาห์ พล 342 มวยไทย 2 (ชาย) 1 หน่วยกิต เรียน 2 คาบต่อสัปดาห์ ส่วนหลักสูตร 2 ปี ซึ่งรับ จากนิสิตที่จบการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง พลศึกษาหรืออนุปริญญา การศึกษา พลศึกษา เรียนวิชามวยไทยคือ พล 431 มวยไทย จำนวน 1 หน่วยกิต เรียน 2 คาบต่อสัปดาห์ พล 342 มวยไทย 2 จำนวน 1 หน่วยกิต เรียน 2 คาบต่อสัปดาห์ ภาคสมทบก็เรียนวิชามวยไทย เหมือนกัน

ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต (ศึกษาศาสตร์ พลศึกษา) มีการเรียนวิชามวยไทย คือ วิชามวยไทย จำนวน 1 หน่วยกิต เรียน 2 คาบต่อสัปดาห์ และวิชา PE.344 ทักษะและวิธีการสอนมวยไทย จำนวน 1 หน่วยกิต เรียน 2 คาบต่อสัปดาห์ ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หลักสูตร ปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต (ศึกษาศาสตร์พลศึกษา) มีการเรียนวิชามวยไทย คือ วิชา PE.330 มวยไทยจำนวน 1 หน่วยกิตเป็นวิชาเลือก

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต(ศึกษาศาสตร์) วิชาเอกการสอนพลานามัย (สายเดี่ยว) มีการเรียนวิชามวยไทยเป็นวิชาเลือกแนะนำ คือ PE.381 มวยไทย 1 จำนวน 1 หน่วยกิต และ PE.382 มวยไทย 2 จำนวน 1 หน่วยกิต

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ หลักสูตรปริญญาตรีสาขาสานานามัย วิชาเอก
พลศึกษา ได้รับปริญญา วท.บ. (พลานามัย) มีการเรียนวิชามวยไทย คือ PE.371

Technique and Skill in Thai Boxing (men) จำนวน 1 หน่วยกิต

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ โปรแกรมวิชาเอกพลศึกษา วิชาโท
สุขศึกษา มีการเรียนวิชามวยไทยเป็นวิชาเอกเลือก คือ วิชา PE.330 มวยไทย 1 หน่วยกิต

นอกจากวิชาที่กล่าวมาแล้ว มีการฝึกหัดมวยไทยในสถาบันการศึกษาต่าง ๆ แม้จะ
ไม่สอนในหลักสูตรการเรียนการสอน แต่ก็มีมีการฝึกหัดมวยไทย โดยการตั้งเป็นชมรมมวยไทยขึ้น
เช่น ในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มีการฝึกหัดกีฬามวยไทย และได้จัดการแข่งขันกีฬามวยไทย
ภายในทุกปี นอกจากนี้ทางมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ยังจัดให้มีการแข่งขันกีฬามวยไทยกับจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัยเป็นประจำทุกปี

แสง ศรีศิลป์ (2519 : 11) กล่าวถึง เป้าหมายในการบริหารมวยไทยว่า เพื่อ
พัฒนาร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม เป็นพลเมืองที่มีจิตใจสูง เสียสละส่วนตัวเพื่อ
ประโยชน์ส่วนรวม สอดคล้องสัมพันธ์กับนโยบายของรัฐบาล สร้างความสามัคคีในหมู่คณะ รู้จัก
ใช้พลังให้เป็นประโยชน์แก่การกีฬาแห่งชาติ ทั้งในระยะสั้นในระยะยาว และให้เป็นไปตาม
วัตถุประสงค์

เจริญ ชีรานนท์ (2525 : 49) ได้กล่าวถึงการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา
ในโรงเรียนจะประสบผลสำเร็จได้ จะต้องมีการวางแผนงานเป็นสิ่งสำคัญอย่างอื่นต่อการจัด
บริหารการพลศึกษาในโรงเรียน เพราะจะทำให้มีโอกาสได้เตรียมกำลังคน เช่น วัสดุ อุปกรณ์
และสิ่งอื่น ๆ ที่มีอยู่มาใช้ให้เกิดประโยชน์มากที่สุด เพื่อผลในการพัฒนาและการเจริญเติบโต
ของนักเรียนทั้งช่วยในการวางแผนขั้นตอนที่เกี่ยวกับการเตรียมการที่จะกระทำในอนาคต เพื่อให้
บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้โดยวิธีการที่ดีที่สุด จะช่วยในการจัดบริหารงานพลศึกษาได้ดี

การวางแผนที่ดีเป็นหัวใจที่สำคัญของการปฏิบัติงานตามโครงการต่าง ๆ และเป็น
เครื่องช่วยในการตัดสินใจของผู้ปฏิบัติและผู้บริหารได้อย่างมีหลักเกณฑ์ซึ่งช่วยให้หน่วยงานต่าง ๆ
ไม่ทำงานอย่างเดาสุ่ม หรืออาศัยความเคยชินและยังช่วยให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ลือชา สุปรรณพงษ์ (2531 : 2) เสนอแนะว่า กีฬามวยไทย คือ วัฒนธรรมไทย
อย่างหนึ่งนั่นเอง เพราะลักษณะของวัฒนธรรมก็คือ เป็นมรดกของสังคมที่สืบทอดกันมา

ไม่มีขาดตอน สิ่งใหม่ ๆ เพิ่มขึ้นอีกมากมกิ้นของเดิมในสภาพที่มั่นคงยิ่งขึ้น มีการส่งเสริมให้เจริญแพร่หลายอย่างกว้างขวาง มีการปรับปรุงให้เหมาะสมกับเหตุการณ์ สภาพแวดล้อม อยู่ตลอดเวลา เนื่องจากกีฬามวยไทย คือ ศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวที่ได้รับการเรียนรู้ รับการถ่ายทอดมาจากบรรพบุรุษ ด้วยความเชื่อถือมีการเปลี่ยนแปลงวิธีการฝึก และเพิ่มเทคนิคในการฝึกเพื่อการแข่งขัน มีการส่งเสริมอย่างแพร่หลาย โดยให้เด็กนักเรียนไทยได้รับการฝึกหัดมวยไทยกันทุกโรงเรียน มีการแพร่ภาพทางโทรทัศน์ ภาพยนต์ หนังสือพิมพ์ ในประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก

ปรีดา รอดโพธิ์ทอง (2534 : 1) เสนอแนะการจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย ในสถานศึกษาว่า ทักษะการใช้อาวุธของแม่ไม้มวยไทย นอกจากจะเป็นแบบในการฝึกท่ากายบริหาร เพื่อการออกกำลังกายแล้ว ยังเป็นการอนุรักษ์ศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวของไทย เป็นมรดกตกทอดมาจากบรรพบุรุษ และเป็นการสนองนโยบายของรัฐบาล ตามมติคณะรัฐมนตรี ที่ต้องการพัฒนาเด็กไทยให้มีสุขภาพแข็งแรง โดยให้นักเรียนใช้เวลาเล่นกีฬากลางแจ้ง เพื่อบริหารร่างกาย อย่างน้อยวันละ ครึ่งชั่วโมง อีกด้วย

กรมพลศึกษา (2534 : 11 - 13) ได้กล่าวถึงความสำคัญของศิลปแม่ไม้มวยไทยว่า ปัจจุบันนี้ศิลปมวยไทยยังคงเป็นศิลปะที่อยู่ในความนิยมชมชอบของบรรดาลูกไทย และได้แพร่หลายไปในต่างประเทศ เพราะกีฬามวยไทยนั้นนอกจากจะเป็นศิลปะการต่อสู้ชั้นสูงแล้ว ยังสามารถใช้เป็นท่าออกกำลังกายได้เป็นอย่างดี ทำให้ผู้ฝึกมีไหวพริบปฏิภาณ และมีน้ำใจอดทน ถ้าได้รับการฝึกหัดให้ถูกต้องตามระเบียบแบบแผนที่อาจารย์ ผู้เชี่ยวชาญท่านวางไว้จะได้รับผลดี และอันตรายน้อยที่สุด และสนับสนุนให้ประชาชนออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ โดยจัดกิจกรรมทั้งในด้าน กีฬาและกิจกรรมต่าง ๆ อยู่เสมอ นอกจากนี้ยังต้องการที่จะทบทวนศิลปะของไทยให้นำมาใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อร่างกาย และสุขภาพ โดยเฉพาะ "มวยไทย" ซึ่งได้นำมาดัดแปลงเป็น ท่ากายบริหารสำหรับบุคคลโดยทั่วไป ปัจจุบันกรมพลศึกษาได้จัดทำหนังสือ เพื่อใช้ประกอบ กิจกรรมกายบริหารชุดแม่ไม้มวยไทย และใช้เป็นแบบอย่างในการฝึกท่ากายบริหารของนักเรียน ทั้งระดับประถมศึกษาและมีธยมศึกษา

วิธีต่อสู้ในศิลปะมวยไทย (กรมพลศึกษา. 2524 : 11)

ศิลปะของการต่อสู้ป้องกันตัวประเภทนี้ ได้กำหนดไว้ทั้งหมด 108 ท่า การใช้วิธีวะ ของร่างกายท่าการได้ 9 ส่วน โบราณท่านให้ชื่อว่า "นวอาวุธ" หรืออาวุธทั้ง 9 คือ

ศีรษะ	1	ใช้ได้ 6 ท่า
มือ	2	ใช้ได้ 24 ท่า
ศอก	2	ใช้ได้ 30 ท่า
เข่า	2	ใช้ได้ 12 ท่า
เท้า	2	ใช้ได้ 36 ท่า

รวม 9 ส่วน เท่ากับ 108 ท่า

กรมพลศึกษาได้จัดประชุมสัมมนาอาจารย์ผู้สอนมวยไทยในวิทยาลัยพลศึกษาทั้ง 17 แห่ง และผู้อำนวยการด้านกีฬามวยของกรมพลศึกษา กำหนดท่ากายบริหารชุดแม่ไม้มวยไทยขึ้น โดยได้ จัดแบ่งเป็นท่ากายบริหาร ท่ามือเปล่า ผูกการใช้อาวุธหลักในตัว คือ การใช้หมัด ใช้เข่า ใช้เท้า และใช้ศอก รวมเป็นท่าหลัก ดังนี้

ท่าบริหารกายด้วยมือเปล่า

การใช้หมัด	ฝึกหมัดตรง หมัดจัด หมัดวัด และหมัดเสย
ศอก	ศอกตี ศอกตัด ศอกจัด ศอกพุ่ง ศอกกระทิง และศอกกลับ
เข่า	เข่าตรง เข่าเฉียง เข่าโค้ง เข่าลอย
ถีบ	ถีบด้วยเท้าเปล่า ส้นเท้า ข้างเท้า กลับหลังถีบ
เตะ	เตะตรง เตะตัด เตะเฉียง เตะก้านคอ จระเข้ฟาดหาง

การฝึกท่ากายบริหารชุดแม่ไม้มวยไทย โดยใช้ท่าคู่ มี 30 ท่า คือ

แม่ไม้มวยไทย 30 ท่า (กรมพลศึกษา. 2524 : 12-13)

แม่ไม้มวยไทยที่สำคัญ ขนาดสอดคล้อง โบราณจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิท่านได้จัดแบ่งไว้ 30 ท่า ในการใช้หมัด ศอก เข่า และเท้า ดังมีชื่อต่อไปนี้

กล 1	ชื่อ สลับฟันปลา	(รับวงนอก)
กล 2	ชื่อ ปักขาแหวกรัง	(รับวงใน)
กล 3	ชื่อ ชวาขีดดอก	(ศอกวงนอก)
กล 4	ชื่อ อีเหินาแทงกริช	(ศอกวงใน)
กล 5	ชื่อ ยกเข่าพระสุเมรุ	(ต่อศอกหมัดต่ำ ก้มตัว 45°)
กล 6	ชื่อ ตาเถรคำฝึก	(ต่อศอกหมัดสูง ก้มตัว 60°)
กล 7	ชื่อ มอญยันหลัก	(รับต่อสู้ด้วยถีบ)
กล 8	ชื่อ ปักลูกทอย	(รับเตะด้วยศอก)
กล 9	ชื่อ จรเข้าผาดหาง	(รับต่อสู้ด้วยเตะ)
กล 10	ชื่อ หักวงวไธยรา	(ถองโคนขา)
กล 11	ชื่อ นาคาบิดหาง	(บิดขาจับตีเข้าที่น่อง)
กล 12	ชื่อ วิรุณหกกลับ	(รับเตะด้วยถีบ)
กล 13	ชื่อ คับชวาลา	(ปิดหมัดต่อสู้ตอบ)
กล 14	ชื่อ ชุนยักษ์จับลิง	(รับต่อสู้-เตะ-ถอง)
กล 15	ชื่อ หักคอเอราวัณ	(โหม้มคอตีเข้า)
กล 16	ชื่อ เอราวัณเสยงา	(แหวกชกเสยคาง)
กล 17	ชื่อ บาทาลูปนักตร์	(ปิดหมัดเตะตรงหน้า)
กล 18	ชื่อ ชุนยักษ์พานาง	(แหวกหมัดจับทุ่ม)
กล 19	ชื่อ พระรามนำวศร	(ปิดศอกต่อสู้เสยคาง)
กล 20	ชื่อ ไกรสรข้ามห้วย	(หลบถีบ-เตะตรง-ถีบขาหลัง)
กล 21	ชื่อ กวางเหลียวหลัง	(ตามเตะ-ถีบด้วยสันเท้า)
กล 22	ชื่อ หิรัญม้วนแผ่นดิน	(รับเตะม้วนตัว-แทงศอกกลับ)

กล 23	ชื่อ นาคมุดบาดาล	(กัมพลบลอดชาถีนชาปัป)
กล 24	ชื่อ หนุมนถาวาแหวน	(แหวกวงในเสศคางด้วยหมัด)
กล 25	ชื่อ ญวนทอดแห	(ปักถิเบเตะสอดชาปัป)
กล 26	ชื่อ ทะแยคำเส้า	(หลบเตะถิเบหลัง)
กล 27	ชื่อ หงษ์ปีกหัก	(หลบวงใน วงนอก-ศอกพื้นแขน)
กล 28	ชื่อ สักพวงมาลัย	(หลบวงใน-แทงศอกที่อก)
กล 29	ชื่อ เกรกวาดลาน	(เตะกวาดชาปัป สลับฟันศอก)
กล 30	ชื่อ ฝานลูกบวบ	(หลบเข้าวงใน ฟันศอกตรงหน้า)

โดยทุกท่าทั้งท่ามือเปล่า ท่าเดี๋ย และท่าคู่ ให้นับเป็น 4 จังหวะ และแต่ละท่าก็จะทำทั้งซ้ายและขวา รวมเป็น 8 จังหวะ ครูผู้สอนสามารถแยกสอนทีละส่วนได้โดยให้นับรวมกันถึง 8 และนับกลับ

ตัวอย่าง เช่น

นับ 1-2-3-4-5-6-7-8

และนับถอยหลัง คือ

8-7-6-5-4-3-เตรียม-เปลี่ยน

และท่าสุดท้าย คำว่า เตรียม เปลี่ยนเป็นคำว่า เตรียม-หยุด

ท่ากายบริหารชุดแม่ไม้มวยไทยนี้ ใช้ฝึกประกอบดนตรีได้ เช่น ระกอบจังหวะของวงดุริยางค์ ฯลฯ

สำนักงานงานการประถมศึกษาแห่งชาติ (2538 : 3-4) ได้กำหนดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยไว้ดังนี้

กิจกรรมส่งเสริมการบริหารท่าแม่ไม้มวยไทยขั้นพื้นฐาน

โครงการนี้เริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ. 2530 ต่อเนื่องไปจนถึงปี 2538 ในโครงการปลูกฝังวินัย ค่านิยมไทย เอกลักษณ์ของชาติ

วัตถุประสงค์

1. โรงเรียนจัดกิจกรรมออกกกำลังกาย การบริหารท่าแม่ไม้มวยไทย พื้นฐาน วันละประมาณ 5-10 นาที
2. ใช้แม่ไม้มวยไทยพื้นฐานเป็นกิจกรรมอบอุ่นร่างกายก่อนฝึกพลศึกษา
3. ให้นักเรียนได้ฝึกทำพื้นฐานของแม่ไม้มวยไทย รวม 24 ท่า

สื่อต้นแบบเพื่อการส่งเสริม

1. คู่มือการบริหารท่าแม่ไม้มวยไทยพื้นฐาน
2. คู่มือการบริหารการจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยพื้นฐาน
3. แผนภูมิแสดงท่าแม่ไม้มวยไทย 24 ท่า

กิจกรรมที่โรงเรียนจะต้องปฏิบัติ

1. จัดให้มีการฝึกการบริหารท่าแม่ไม้มวยไทยขั้นพื้นฐานหลังเคารพธงชาติ หรือช่วงอื่นตามความเหมาะสม
2. ให้ครูผู้สอนใช้กิจกรรมแม่ไม้มวยไทยพื้นฐานในชั้นอบอุ่นร่างกาย ทุกครั้ง
3. ให้ความรู้เกี่ยวกับศิลปแม่ไม้มวยไทยแก่นักเรียน เพื่อให้เห็นความสำคัญในฐานะที่เป็นศิลปวัฒนธรรมของชาติ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศ

โฟเรนแบช (Foehrenbach. 1953 : 34) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ทำไมเด็กหญิงจึงเลือกเล่นกีฬาในเวลาเลิกเรียน (Why Girls Choose After-School Sports) ผลการศึกษาพบว่า การเข้าร่วมเล่นกีฬาส่งให้เพื่อนมากขึ้น และที่แน่ชัดก็คือการพบปะสังสรรค์กันในสังคมหมู่พวก โดยอาศัยกิจกรรมพลศึกษาเป็นหลัก รวมทั้งความจำเป็นในการเตรียมตัวเองให้มีทักษะ ทางกีฬา เพื่อเข้าร่วมเล่นได้ ซึ่งเป็นความต้องการอันสำคัญและจะเห็นได้ว่า

การจัดให้มีการแข่งขันกีฬาหลังจากเลิกเรียนแล้ว นอกจากสนองความต้องการให้เด็กได้เข้าร่วมเล่นกีฬาเพื่อความสุขสนาน ผ่อนคลายอารมณ์แล้ว ยังช่วยให้นักเรียนในวัยรุ่นสามารถปรับตัวเข้ากับสังคมได้ดีอีกด้วย

ฮาร์โรลด์ (Harrold. 1967 : 2782 A) ทำการวิจัยเกี่ยวกับการควบคุมการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรในระดับอุดมศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อค้นหาหลักเกณฑ์ ซึ่งจะสร้างมโนภาพด้านการควบคุมกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ถาวรขึ้น วิธีดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยได้ประชุมปรึกษากับนักศึกษา คณะครู และผู้บริหารต่าง ๆ อย่างไม่เป็นทางการ ความคิดเห็นที่บุคคลเหล่านี้แสดงออกในการประชุมปรึกษา ใช้เป็นเครื่องมือในการสังเคราะห์ความคิดเห็น โดยคำนึงถึงการควบคุมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนักศึกษาเป็นเกณฑ์ ผลการวิจัยพบว่า วัตถุประสงค์ที่เหมาะสมสำหรับการศึกษาระดับอุดมศึกษาในปัจจุบัน คือ การปลูกฝังพัฒนาการเรื่องบุคลิกภาพทุกด้านของนักศึกษา โดยนโยบายด้านการควบคุมและตัดสินใจของสถาบันควรขึ้นอยู่กับเหตุผลด้านศีลธรรมและภูมิหลังทางการศึกษา ไม่ใช่ขึ้นอยู่กับกฎเกณฑ์ของมหาวิทยาลัย

เนื่องจาก นักศึกษามีความแตกต่างกันด้านวุฒิภาวะ ฉะนั้น การควบคุมกิจกรรมควรกำหนดขอบเขตไว้กว้าง ๆ และยืดหยุ่นมาก การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนักศึกษา เป็นเพียงบทบาทหนึ่งในหลาย ๆ บทบาท ที่นักศึกษามีอยู่ มหาวิทยาลัยมีหน้าที่ให้การศึกษาแก่สังคม จึงเห็นสมควรที่จะแสดงให้เห็นคุณค่าทางการศึกษาในด้านการวิพากษ์วิจารณ์ การโต้แย้ง เสรีภาพในการแสดงออก ประการสุดท้ายมหาวิทยาลัยต้องยอมรับความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ทางด้านค่านิยมของนักศึกษาและสังคมด้วย อันจะทำให้การควบคุมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของมหาวิทยาลัยมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ดูฮาน (Doohan. 1969 : 2146 - A) ทำการวิจัยศึกษาโครงการจัดกิจกรรมนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา 4 แห่ง รัฐมินเนโซต้า เพื่อศึกษาปัญหาและการจัดกิจกรรม ซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะของกิจกรรมในแต่ละชุมชนพร้อมกันนั้นได้ทำการประเมินผลกิจกรรมด้วยดำเนินการวิจัยโดยการสัมภาษณ์ สังเกตและการให้นักเรียน ครูที่ปรึกษากิจกรรมทุกคนตอบแบบสอบถาม ปัญหาเรื่องครูที่ปรึกษากิจกรรมมีไม่เพียงพอ ปัญหาการติดต่อระหว่างโรงเรียนกับหน่วยงานของชุมชนอย่างเป็นทางการมีน้อย ปัญหาความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของสังคมสร้างความไม่เข้าใจระหว่างผู้ใหญ่กับความต้องการของเด็กวัยรุ่นปัจจุบัน ปัญหาการมีแนวโน้ม

ที่เคร่งครัดต่อหลักสูตร ทำให้นักเรียนจำนวนมากถูกตัดสิทธิการเข้าร่วมกิจกรรม การศึกษาครั้งนี้ได้สำรวจความคิดเห็นของนักเรียน 42 % ของนักเรียนทั้งหมด 799 คน พบว่า การเข้าร่วมกิจกรรมของเขาลดลงมาก เพราะเขาใช้เวลาส่วนใหญ่ในการเรียนในชั้นเรียน โรงเรียนส่วนใหญ่พยายามที่จะจัดกิจกรรมให้กว้างขวางขึ้น เพื่อให้ให้นักเรียนได้มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมได้มากขึ้น ซึ่งเท่าที่เป็นอยู่จะมีการส่งเสริมการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียนอย่างกว้างขวางเฉพาะช่วงเวลาของการจัดกิจกรรมเท่านั้น

กริลบอท์ (Grilboul. 1971 : 305 A) ได้จัดทำการวิจัยเปรียบเทียบการจัดโครงการกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา 3 ระดับ คือ ระดับเกรด 6-7-8, 7-8 และ 7-8-9 เพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมนักเรียนระดับเกรด 6-7-8 ให้ได้ผลดียิ่งขึ้น แบบสอบถามจะเกี่ยวข้องกับแนวความแตกต่างในการจัดกิจกรรม ในระดับเกรดต่าง ๆ การร่วมกิจกรรม การดำเนินกิจกรรมของโรงเรียน ศึกษาของเขตประเภท ตลอดจนกิจกรรมเหล่านั้นมีความแพร่หลายเป็นที่ยอมรับของผู้บริหาร และนักเรียนเพียงใด นอกจากนี้ยังศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน และนักเรียนเกี่ยวกับการมองเห็นความสำคัญของการร่วมกิจกรรมต่าง ๆ การดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยเลือกโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา ในรัฐคอนเนคตัต จำนวน 45 โรงเรียน สัมภาษณ์ผู้บริหาร และนักเรียนจำนวน 400 คน แบบสอบถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์ได้จากการคัดเลือกข้อมูลจากเอกสาร และวิทยานิพนธ์ต่าง ๆ ผลการวิจัย พบว่า มีกิจกรรมเพียง 2-3 ประเภทเท่านั้นที่นักเรียนส่วนใหญ่เข้าร่วมกิจกรรมที่มีความเหมาะสมกับนักเรียนส่วนใหญ่ก็ไม่มีมากนัก ในด้านความแตกต่างของตัวนักเรียนเอง พบว่า นักเรียนระดับต่าง ๆ มีความสนใจกิจกรรมในโรงเรียนต่างกันและสนใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ตนเห็นว่าน่าสนใจ เพลิดเพลินมากกว่าเท่านั้น

คอร์รี่ (Korri. 1971 : 5181) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาในมลรัฐมินเนโซต้า" โดยใช้แบบสอบถาม ถามครูพลศึกษา พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่ขาดอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก จำนวนนักเรียนในชั้นหนึ่ง ๆ มีมากเกินไปไม่สามารถจัดกิจกรรมสนองความต้องการได้ และครูพลศึกษา มีชั่วโมงมากเกินไป

ไฮน์ (Hein. 1975 : 2149) ได้สำรวจ การจัดโปรแกรมพลานามัย ในโรงเรียนมัธยมของรัฐอาวาช โดยให้แบบสอบถาม ถามผู้บริหารโรงเรียนในเมืองและนอกเมือง 65 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่ขาดการวางแผนที่ดีเนื่องจากขาดครูที่มีวุฒิผลศึกษา ทำการจัดโปรแกรมการเรียนการสอนผลศึกษา ไม่ดีเท่าที่ควร ครูมีชั่วโมงการสอนมากเกินไป และขาดวิธีการสอนที่ดี

ไฮซากะ (Hisaka. 1981 : 599 - 600 - A) ได้ทำการศึกษาเรื่อง "การใช้วิธีเดลไฟ เพื่อศึกษาเกี่ยวกับตัวแปรที่กระทบต่ออนาคตของโครงการจัดกิจกรรมกีฬา เพื่อนันทนาการในวิทยาลัยชุมชนอเมริกัน" โดยให้วิธีเดลไฟ (Delphi Technique) กับสถาบันการศึกษาและวิทยาลัยในภาคต่าง ๆ ของสหรัฐอเมริกา จำนวน 46 แห่ง ผลการศึกษา พบว่าความเปลี่ยนแปลงในด้านความคาดหวังและความเสียหาย จะเกิดขึ้นกับการดำเนินการด้านการเรียนการสอน งบประมาณ สวัสดิการ เครื่องอำนวยความสะดวก โครงการแข่งขันกีฬานอก และโครงการจัดกิจกรรมเพื่อนันทนาการ การเปลี่ยนแปลงส่วนใหญ่ จะเกิดขึ้นในช่วง 10 ปี ของ ค.ศ. 1980 สิ่งที่สำคัญที่ผู้บริหารควรกระทำ คือ การพิจารณาโปรแกรมหลักสูตรต่างๆ และวางแผนงานในระยะยาว เพื่อให้การจัดโปรแกรมดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพมากที่สุด

กลาคาส (Glakas. 1993 : 20 - 24) ได้เขียนบทความเกี่ยวกับการสอนวิชาผลศึกษาลงในหนังสือ " นันทนาการและการเดินร่า " ไว้ว่า ครูผลศึกษาจะต้องรู้ขั้นตอนในการสอนวิชาผลศึกษา โดยเฉพาะการสอนนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ขั้นตอนในการอธิบาย-สาธิต การใช้วัสดุอุปกรณ์ การใช้ภาษาในการสื่อสาร เป็นสิ่งสำคัญมาก ครูผลศึกษาที่มีประสบการณ์จะปฏิบัติได้ดี นักเรียนจะได้รับความรู้และประสบการณ์ แต่จะได้ผลดีถ้าครูผลศึกษาสอนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติควบคู่กันกับการทดสอบ

งานวิจัยในประเทศไทย

ยุทธวีวัลย์ วณิชจินดา (2524 : 3 - 4) ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมเสริมหลักสูตรสังคมศึกษา กับผลสำเร็จในวิชาสังคมศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดพระนคร โดยส่งแบบสอบถามไปยังครูชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนรัฐบาล

และโรงเรียนราษฎร์ จำนวน 30 คน ผลการวิจัย พบว่า กิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาสังคมศึกษา ที่ครูนิยมนิยมจัดส่วนมาก ได้แก่ การให้นักเรียนติดตามความเคลื่อนไหวประจำวันจากหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ จัดทำป้ายประกาศ ป้ายนิเทศเกี่ยวกับสังคมศึกษา และข่าวสำคัญ เชิญวิทยากร บรรยาย การนำนักเรียนไปศึกษานอกสถานที่ ส่วนค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของการเข้าร่วม กิจกรรมเสริมหลักสูตรสังคมศึกษา กับผลการเรียนวิชาสังคมศึกษาของนักเรียน พบว่า การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรสังคมศึกษามีผลต่อการเรียนวิชานี้มาก

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ให้ข้อเสนอแนะว่า ผู้บริหารควรให้ความร่วมมือและสนับสนุนในการ จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรขึ้นภายในโรงเรียน จัดหาอุปกรณ์ทางโสตทัศนศึกษา ปรับปรุงห้องสมุด จัดตารางเรียนให้ดี สนับสนุนการจัดชุมนุมต่าง ๆ รวมทั้งการให้บริการอำนวยความสะดวกทั่วไป ครูควรจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ให้นักเรียนได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็น ส่งเสริมความมั่นใจ มีการจัดนิทรรศการช่วยสำรวจความถนัดให้รู้จักการทำงานร่วมกัน มีการศึกษานอกสถานที่ ให้นักเรียนฝึกฝนความรับผิดชอบในการเดินทาง นักเรียนเองก็ควรให้ความร่วมมือกับครูในการ จัดกิจกรรมต่าง ๆ อย่างสนใจและจริงจัง ผู้ปกครองควรเต็มใจและส่งเสริมให้นักเรียนได้ร่วม กิจกรรมกับทางโรงเรียน หากผู้ปกครองมีความชำนาญ และมีความรู้ ควรสมัครเป็นวิทยากร หรือมีคุณเทศก์ก็ได้ ในด้านครูผู้สอนควรทำบันทึกรายงานผล ด้านประโยชน์ ข้อเสนอแนะและ ควรปรับปรุงเกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาสังคมศึกษาไว้เป็นหลักฐานต่อไป

จันทร์พร พ่วงเจริญ (2516 : 130 - 157) ทำวิจัยเรื่อง กิจกรรมเสริมหลักสูตร วิชาสังคมศึกษาของวิทยาลัยครูในกรุงเทพมหานคร สรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. ประเภทกิจกรรมที่วิทยาลัยนิยมนิยมจัด คือ กิจกรรมหมวดวิชารองลงมา คือ กิจกรรม ของชุมนุมต่าง ๆ
2. ชุมนุมต่าง ๆ ที่วิทยาลัยจัดขึ้นเพื่อช่วยส่งเสริมการเรียนการสอนวิชาสังคมศึกษา ที่สำคัญคือ ชุมนุมสังคมศึกษา โดยมีห้องสมุดเป็นสิ่งช่วยส่งเสริมการเรียนการสอน
3. การจัดกิจกรรมของอาจารย์และชุมนุมต่าง ๆ มีน้อย และนักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรม น้อยด้วย

4. อาจารย์นิยมจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรในวันหยุดราชการ และวันหยุดพิเศษ เนื่องในวันสำคัญต่างๆ และวัดผลด้วยการจัดอภิปรายในชั้น หรือในห้องประชุม ซึ่งดำเนินการ เช่นนี้นักศึกษาเห็นว่าเหมาะสม

5. อาจารย์คิดเป็นร้อยละ 64 เห็นว่า การกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาสังคมศึกษา ช่วยส่งเสริมความสามารถของนักศึกษาในการเรียนมากขึ้น และนักศึกษา ร้อยละ 81 เห็นว่า ทำให้เข้าใจและจดจำเนื้อหาได้มากขึ้น

6. อาจารย์และนักศึกษามีความเห็นตรงกันว่า ปัญหาและอุปสรรคในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาสังคมศึกษา คือ เวลาในการจัดกิจกรรมมีน้อยและอาจารย์เห็นว่ากิจกรรมที่เคยจัดขึ้น มีส่วนที่ประสบผลสำเร็จเป็นที่น่าพอใจแต่ยังต้องปรับปรุงอีกมาก

7. อาจารย์ให้ข้อเสนอแนะในการจัดและการปรับปรุงกิจกรรมเสริมหลักสูตรสังคมศึกษา โดยการให้จัดเพิ่มงบประมาณ เวลา อุปกรณ์ และหนังสือใหม่ ๆ ให้มากขึ้น ให้มีจำนวนเพียงพอ และอำนวยความสะดวกในการใช้ให้มากขึ้น ส่วนนักศึกษาเสนอแนะให้วิทยาลัยจัดหาอุปกรณ์ให้เหมาะสม เพียงพอและควรมีห้องสังคมศึกษาที่มีอุปกรณ์ครบครัน

ปิยวรรณ เพ็ญสุภา (2521 : 120) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดการสอนพลศึกษาของโรงเรียน ในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย" โดยส่งแบบสอบถามไปยังครูพลศึกษา โรงเรียนละ 3 คน จำนวน 130 โรงเรียน พบว่าครูพลศึกษายังไม่เพียงพอ นักเรียนส่วนใหญ่ ไม่มีทักษะ ทางกีฬา และผู้บริหารไม่ให้การสนับสนุนเท่าที่ควร

ธีรวิทย์ มัลลิกามา (2523 : ง) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาของโรงเรียน ในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ" โดยส่งแบบสอบถามไปยังครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ของโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ โรงเรียนละ 1 คน จำนวน 145 โรงเรียน พบว่า ปัญหาการสอนพลศึกษาของโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ ส่วนใหญ่ขาดวุฒิทางพลศึกษา จำนวนอุปกรณ์การสอนไม่เพียงพอ กับจำนวนนักเรียน สภาพของสนามที่ใช้สอนวิชาพลศึกษาอยู่ในสภาพที่ไม่ดี ครูพลศึกษาส่วนมากต้องการให้มีเอกสารและตำราประกอบการสอน ต้องการเข้ารับการอบรมทางด้านวิชาการพลศึกษา และต้องการให้มีการนิเทศทางพลศึกษาเป็นประจำด้วย

ระดับ แก้วพลิก (2524 : 91) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดการบริหาร ผลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา ของเขตการศึกษา 12" โดยส่งแบบสอบถามไปยังหัวหน้าหมวดพละนาณัมย และผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาของเขตการศึกษา 12 จำนวน 140 คน (70 โรงเรียน) ผลการวิจัย พบว่า

1. ครูผลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาของเขตการศึกษา 12 ยังมีจำนวนน้อย เมื่อเทียบอัตราส่วนกับจำนวนนักเรียน
2. กิจกรรมผลศึกษาที่นักเรียนสนใจมากที่สุดคือ ฟุตบอล บาสเกตบอล และวอลเลย์บอล
3. ผู้บริหารโรงเรียนส่วนใหญ่ยังมีความเข้าใจในบทบาททางผลศึกษาน้อย
4. อุปสรรคในการจัดและบริหารผลศึกษาที่โรงเรียน ส่วนใหญ่ประสบมาก คือ ขาดอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกของการสอนผลศึกษา
5. หัวหน้าหมวดพละนาณัมย ต้องการให้ผลศึกษานีเทศช่วยเหลือเกี่ยวกับเอกสารคู่มือ และจัดอบรมหรือสัมมนาแก่ครูผลศึกษา

พิทักษ์ พลันต์ (2523 : ง) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัญหาการจัดและการดำเนินการแข่งขันกีฬาระหว่าง โรงเรียนในส่วนกลาง กรุงเทพมหานคร โดยส่งแบบสอบถามไปยังผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 238 คน อาจารย์หัวหน้าหมวดพละนาณัมย 238 คน และเจ้าหน้าที่ผลศึกษา 24 คน ผลการวิจัย พบว่า ปัญหาส่วนใหญ่ที่ประสบ คือ โรงเรียนไม่มีงบประมาณในการเตรียมตัวนักกีฬาเข้าร่วมแข่งขัน นักกีฬาส่วนใหญ่มีผลการเรียนต่ำ การแข่งขันมุ่งไปที่การเอาชนะกันเป็นสำคัญ นักกีฬาส่วนใหญ่มีภาระกิจประจำวัน ที่จะต้องช่วยเหลือผู้ปกครองทำงานบ้าน ทักษะทางการกีฬาประเภทต่าง ๆ ของนักเรียนโดยทั่วไปมีมาตรฐานต่ำ ครูผลศึกษามิงานการสอนมาก ไม่มีเวลาฝึกสอนนักกีฬาเข้าร่วมแข่งขัน ความยากลำบากในการควบคุมความประพฤติและมารยาทในการดุกีฬาในสนามแข่งขัน และปัญหาที่กรมผลศึกษาประสบ ได้แก่ ความยากลำบากในการของบประมาณเพื่อจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน ขาดแพทย์พยาบาลมาประจำสนามแข่งขัน ตลอดจนการแข่งชันการควบคุมนักเรียนนำอาวุธ สิ่งของที่มีลักษณะเป็นอาวุธมาเชียร์กีฬา นักเรียนส่งเสียงเชียร์ไม่สุภาพ และหยาบคาย ความยากลำบากในการจัดสนามแข่งขันให้เพียงพอับความต้องการ

ไพโรจน์ สุวรรณภักดี (2524 : ง) ได้ทำการศึกษา เรื่อง ปัญหาการจัด และ
 ค่าเนิการแข่งขันกีฬากีฬาในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อศึกษา
 ปัญหาการจัดและค่าเนิการแข่งขันกีฬากีฬาในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร
 โดยใช้แบบสอบถามไปยังผู้บริหารโรงเรียน ครูพลศึกษาและครูอื่น ๆ ในโรงเรียนระดับชั้น
 มัธยมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 ชุด ผลการวิจัย พบว่า ปัญหาที่พบมากที่สุด
 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน คือ สถานที่ไม่เพียงพอ โดยเฉพาะสถานที่กลางแจ้ง
 และขาดการตรวจสอบสภาพนักเรียนก่อนเข้าร่วมการแข่งขันส่วนครูพลศึกษา และครูอื่น ๆ มีความ
 เห็นว่า ปัญหาที่พบมากที่สุด ได้แก่ ขาดเงินสำหรับค่าล่วงเวลา และสวัสดิการสำหรับบุคลากร
 ขาดการนำกิจกรรมที่เป็นศิลปะประจำชาติ เช่น กระบี่ กระบอง ตะกร้อ ใช้เป็นกิจกรรมการ
 แข่งขันขาดการประสานงาน และความร่วมมือระหว่างผู้บริหารโรงเรียน ครูพลศึกษา และ
 ครูอื่น ๆ และขาดงบประมาณในการจัดและค่าเนิการแข่งขัน

บุญเลิศ กาญจนจงกล (2525 : ง) ได้ทำการศึกษา เรื่อง ปัญหาการจัดและการ
 ค่าเนิการโครงการกีฬา เพื่อเป็นนันทนาการของรัฐวิสาหกิจในกรุงเทพมหานคร เพื่อศึกษา
 ปัญหาการจัดและการค่าเนิการโครงการกีฬา เพื่อนันทนาการของรัฐวิสาหกิจในกรุงเทพมหานคร
 โดยใช้แบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 18 แห่ง เป็นเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับกีฬา 90 คน
 และพนักงานที่ได้รับการบริการ 90 คน ผลการวิจัย พบว่า ปัญหาการจัดและการค่าเนิการ
 โครงการกีฬาเพื่อนันทนาการของ รัฐวิสาหกิจในกรุงเทพมหานคร เป็นปัญหามาก คือ ฝ่ายบริหาร
 ไม่สนับสนุนการจัดและค่าเนิการโครงการกีฬาเพื่อนันทนาการของรัฐวิสาหกิจ กิจกรรมที่จัดทำ
 ให้เป็นปัญหาในการฝึกซ้อมแก่พนักงาน ระยะเวลาที่จัดใช้โครงการกีฬาไม่เหมาะสม ขาดงบประมาณ
 สำหรับค่าเนิการแข่งขันกีฬาเพื่อนันทนาการ ขาดงบประมาณในการจัดซื้ออุปกรณ์กีฬา
 ขาดงบประมาณในการเข้าสถานที่ในการจัดโครงการเพื่อนันทนาการ ขาด สถานที่ทำงาน
 สำหรับคณะกรรมการกีฬา ขาดสถานที่เก็บรักษาอุปกรณ์ และจำนวนอุปกรณ์ที่ใช้ในการจัด
 โครงการกีฬาเพื่อนันทนาการไม่เพียงพอ

เกษม ชั่วพณัง (2525 : ค) ได้ทำการวิจัย เรื่อง "ปัญหาการจัดและค่าเนิการ
 โปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนชั้นประถมศึกษาในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี"
 โดยส่งแบบสอบถามไปยังครูพลศึกษา ที่มีวุฒิทางพลศึกษาในโรงเรียนชั้นประถมศึกษา ในสังกัด

องค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี จำนวน 213 ชุด ผลการวิจัย พบว่า โรงเรียน
ชั้นประถมศึกษาในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี มีการจัดโปรแกรมผลศึกษาใน
โรงเรียนประกอบด้วย โครงการสอนผลศึกษาในโรงเรียนจัดครบทุกโรงเรียน รองลงมาได้แก่
โครงการจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน โครงการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน
โครงการจัดกิจกรรมเพื่อนันทนาการและโครงการจัดกิจกรรมพิเศษทางผลศึกษาที่ผิดปกติตามลำดับ

มงคล คำเมือง (2532 : 97) ได้ศึกษาถึงบทบาทของกีฬามวยไทย พบว่า กีฬามวย
เป็นกีฬาที่ดีเยี่ยมสำหรับมนุษยชาติ เพราะกีฬามีคุณประโยชน์นานาประการ โดยเฉพาะมวยไทย
ด้วยแล้วนับว่าเป็นกีฬาที่ประเสริฐที่สุดคนแ่งเป็นกีฬาประจำชาติไทย ไม่มีมวยของชนชาติใด
เสมอเหมือนเพราะนักมวยไทย จะต้องฝึกให้เป็นไปตามแผน และตามขั้นตอนของการฝึกจาก
ผู้ฝึกสอนที่มีความรอบรู้และทรงคุณธรรมโดยเฉพาะ

กีฬามวยเป็นเรื่องของการป้องกันตัวและการตอบโต้คู่ต่อสู้โดยตรงเป็นศาสตร์ที่กล่าวถึง
การใช้วิธีวะที่อยู่ตามธรรมชาติให้เป็นประโยชน์ด้วยกลเม็ดพลิกเพลงโดยมีต้องอาศัยอาวุธหรือ
วัตถุภายนอกมาเกี่ยวข้อง ซึ่งสามารถนำไปใช้ได้ทั้งในยามคับขันหรือป้องกันตนเอง ได้อย่างฉับพลัน
นอกจากนี้ ยังเป็นวิชาบริหารกายให้ได้สัดส่วนสมบูรณ์เพราะการเรียนมวยไทย ต้องใช้วิธีวะ
ทุกส่วนของร่างกายเคลื่อนไหวและสัมพันธ์กันอยู่ตลอดเวลา ชักจูงให้มีจิตใจสูงประกอบด้วย
มารยาทอันดีงาม กล่อมเกลานิสัยใจคอให้กล้าหาญ เป็นนักสู้ที่ทรหดอย่างแท้จริง มีความ
เอื้อเฟื้อ สู้ทน รู้จักระงับโทษ และความฉุนเฉียว จึงทำให้เกิดไหวพริบ และเชื่อมั่นในตนเอง
มีความมานะ อดทน มีระเบียบวินัยดีตลอดจนการเคารพในกฎ กติกา การเชื่อฟังผู้ฝึกสอนและ
เชื่อฟังผู้ตัดสินจึงนำไปสู่มารยาทอันดีงาม มีน้ำใจเป็นนักกีฬา สุจริต ยุติธรรม มีความเชื่อมั่นใน
ตัวเอง และเป็นคนที่มีคุณธรรมแห่งชีวิต

สังคมส่วนรวมปัจจุบันนี้ จะพบแต่บุคคลที่ขาดน้ำใจ ไม่ค่อยเอื้อเฟื้อต่อกัน ไม่เคารพ
กฎกติกาของสังคม มักจะเอาเปรียบซึ่งกันและกัน ทั้งต่อหน้า และลับหลัง สาเหตุต่าง ๆ ก็เนื่อง
มาจากคนในสังคมปัจจุบัน ต้องดิ้นรนต่อสู้เพื่อการยังชีพ ต้องการสร้างอนาคต และต้องทำทุก ๆ
วิถีทาง เพื่อการเอาตัวรอด แต่เขาเหล่านั้นขาดการอบรมด้วยวิธีการที่ดี จึงออกก่าลังกายด้วย
การเล่นกีฬา ซึ่งการออกก่าลังกายจะต้องประกอบด้วยตัวบุคคลกลุ่มบุคคลหรือ คณะ โดยอยู่ภายใต้
ระเบียบการฝึกและกติกากาการแข่งขันประเภทนั้น

การฝึกกีฬามวยไทย นอกจากจะทำให้คนเรารู้จักรับผิดชอบต่อตนเองเคารพกติกา มีคุณธรรมสูง แล้วยังจะมาเป็นแนวทางเพื่อพัฒนาสังคมส่วนรวมได้อีกด้วย เพราะถ้าคนในสังคมส่วนใหญ่ถูกฝึกอบรมในลักษณะดังกล่าวข้างต้นแล้ว เชื่อว่าสังคมไทยต้องพัฒนาดีขึ้นอย่างแน่นอน

จะเห็นได้ว่า ทั้งจากงานวิจัยของต่างประเทศและในประเทศไทยตลอดจนถึงผู้ทรงคุณวุฒิได้กล่าวมาแล้วข้างต้น จะพบว่าปัญหาในการจัดกิจกรรมทางด้านพลศึกษาในสถานศึกษาส่วนใหญ่ที่ประสบจะมีสาเหตุมาจากปัจจัยหลาย ๆ ด้าน เช่น ตัวผู้บริหารเอง ผู้ดำเนินกิจกรรม ครูผู้สอน วัสดุอุปกรณ์ อาคาร สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ ตลอดจนสภาพแวดล้อมอื่น ๆ ซึ่งจำเป็นที่จะต้องสำรวจให้ทราบถึงปัญหาที่เกิดขึ้น เพื่อที่จะได้นำข้อมูลที่ได้รับมาจากการดำเนินงานในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมอันดีงามของชาติที่มีมาตั้งแต่โบราณสืบต่อไป

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

ความคิดเห็นที่มีต่อปัญหาการจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยของผู้บริหาร กับครูผู้สอนในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดแพร่ มีความแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ ครูผู้สอนกิจกรรม แม่ไม้มวยไทย สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดแพร่ มีจำนวน ดังนี้

ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่	จำนวน	329 คน
ครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย	จำนวน	329 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดแพร่ จำนวน 151 คน และครูผู้สอนกิจกรรม แม่ไม้มวยไทย สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดแพร่ จำนวน 151 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยนำรายชื่อโรงเรียนและกลุ่มโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดแพร่ แยกไว้ตามอำเภอ และใช้วิธีสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) ใช้สัดส่วนในกลุ่มตัวอย่างตามตารางประมาณขนาดกลุ่มตัวอย่างของ สามาเน่ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2535 : 296) ดังรายละเอียดในตาราง 1 - 9

ตาราง 1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยจำแนกตามอำเภอ

อำเภอ	โรงเรียนทั้งหมด	โรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง ที่ต้องการ	ผู้บริหาร	ครูผู้สอน
เมือง	65	30	30	30
สูงเม่น	41	18	18	18
ร้องกวาง	47	23	23	23
สอง	42	20	20	20
ลอง	51	23	23	23
วังชิ้น	54	24	24	24
เด่นชัย	20	9	9	9
หนองม่วงไข่	9	4	4	4
รวม	329	151	151	151

ตาราง 2 แสดงจำนวนกลุ่มโรงเรียนทั้งหมดและโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างของอำเภอเมือง

กลุ่มโรงเรียน	โรงเรียนทั้งหมด	โรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง
กลุ่มช่อแฮ	10	5
กลุ่มบูรพา	9	4
กลุ่มนาจักร	6	3
กลุ่มพลังใหม่	7	3
กลุ่มอุดร	7	3
กลุ่มประจิม	7	3
กลุ่มก้าวหน้า	7	3
กลุ่มหัวขี้ม้า	6	3
กลุ่มชนนา	6	3
รวม	65	30

ตาราง 3 แสดงจำนวนกลุ่มโรงเรียนทั้งหมดและโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างของอำเภอสูงเม่น

กลุ่มโรงเรียน	โรงเรียนทั้งหมด	โรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง
กลุ่มมิตรบุรพา	6	3
กลุ่มสูงเม่น	7	3
กลุ่มมิตรอุดร	7	3
กลุ่มคอนมูล	7	3
กลุ่มร้องกาศ-สบสาย	7	3
กลุ่มทักษิณ	7	3
รวม	41	18

ตาราง 4 แสดงจำนวนกลุ่มโรงเรียนทั้งหมดและโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างของ
อำเภอร้องกวาง

กลุ่มโรงเรียน	โรงเรียนทั้งหมด	โรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง
กลุ่มร้องกวาง	6	3
กลุ่มแม่ยาง	7	3
กลุ่มปัวแจ	7	3
กลุ่มไผ่โทน	7	3
กลุ่มอลงกรณ์	7	3
กลุ่มสองนที	7	3
รวม	41	18

ตาราง 5 แสดงจำนวนกลุ่มโรงเรียนทั้งหมดและโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างของอำเภอคลอง

กลุ่มโรงเรียน	โรงเรียนทั้งหมด	โรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง
กลุ่มหัวอ้อ	8	4
กลุ่มบ้านปิ่น	9	4
กลุ่มทุ่งทอง	9	4
กลุ่มฝั่งนที	7	3
กลุ่มพลังใหม่	7	3
กลุ่มเวียงไทร	6	3
กลุ่มสันติสุข	5	2
รวม	51	23

ตาราง 6 แสดงจำนวนกลุ่มโรงเรียนทั้งหมดและโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างของอำเภอวังชิ้น

กลุ่มโรงเรียน	โรงเรียนทั้งหมด	โรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง
กลุ่มบ้านใหม่	7	3
กลุ่มสรอย	11	5
กลุ่มอุดร	9	4
กลุ่มสหวิ้ง	7	3
กลุ่มแม่พุง	11	5
กลุ่มนาพูน	9	4
รวม	54	24

ตาราง 7 แสดงจำนวนกลุ่มโรงเรียนทั้งหมดและโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างของอำเภอเด่นชัย

กลุ่มโรงเรียน	โรงเรียนทั้งหมด	โรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง
กลุ่มพนาสันติ	6	3
กลุ่มทักษิณ	7	3
กลุ่มเด่นชัย	7	3
รวม	20	9

ตาราง 8 แสดงจำนวนกลุ่มโรงเรียนทั้งหมดและโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างของอำเภอหนองม่วงไข่

กลุ่มโรงเรียน	โรงเรียนทั้งหมด	โรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง
กลุ่มไตรรัตน์	5	2
กลุ่มแม่ฮ่ม	4	2
รวม	9	4

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยจำแนกแบบสอบถามออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับรายละเอียดทั่วไปของผู้ตอบ ให้ผู้ตอบเติมคำหรือข้อความลงในช่องว่าง และมีบางข้อที่ผู้ตอบจะต้องเลือกคำตอบ โดยทำเครื่องหมาย J ลงใน [] หน้าข้อความที่ต้องการตอบ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับปัญหาการดำเนินการจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย ลักษณะของแบบสอบถามตอนนี้เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า ให้ผู้ตอบทำเครื่องหมาย J ลงใน [] ตามสภาพความเป็นจริงของปัญหา

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษา เอกสาร ตำรา บทความ กิจกรรมเสริมหลักสูตรวิธีดำเนินการ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย
2. กำหนดรูปแบบของเครื่องมือ
3. สร้างแบบสอบถาม โดยเขียนข้อความที่ต้องการ ตามรูปแบบที่กำหนด โดยยึดนิยามตัวแปร และจุดมุ่งหมายของการวิจัยเป็นหลัก
4. นำแบบสอบถามฉบับร่าง เสนอคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ตรวจ และนำมาปรับปรุง
5. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจจากกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน คือ ดร.อรรถพล เพ็ญสุภา ผศ.เพ็ญ ธีรานนท์ นายทินกร ทำบุญจิตต์ นายเฉลิมชัย บุญวิเศษ รศ.ดร.ประพัฒน์ ลักษณะพิสุทธิ์ เพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงนิรนัย (Face Validity) โดยใช้เกณฑ์การให้ความเห็น ดังนี้

- เห็นว่าสอดคล้องหรือเป็นตัวแทนมากที่สุด ให้ 5 คะแนน
 เห็นว่าสอดคล้องหรือเป็นตัวแทนมาก ให้ 4 คะแนน
 เห็นว่าสอดคล้องหรือเป็นตัวแทนปานกลาง ให้ 3 คะแนน
 เห็นว่าสอดคล้องหรือเป็นตัวแทนน้อย ให้ 2 คะแนน
 เห็นว่าสอดคล้องหรือเป็นตัวแทนน้อยที่สุด ให้ 1 คะแนน

นำระดับคะแนนที่ผู้เชี่ยวชาญพิจารณา ในแต่ละรายมาหาค่าเฉลี่ยเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบทดสอบแต่ละข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ย ตั้งแต่ 3.5 ขึ้นไป และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานไม่เกิน 1.00 แสดงว่า แบบทดสอบข้อนั้นมีความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2535 : 124)

6. นำแบบสอบถามมาปรับปรุง ตามข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญ โดยการได้รับคำชี้แนะจากกรรมการควบคุมปริญญาโท ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

7. นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไข ไปทดลองใช้ (Try out) ครูสอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย จำนวน 30 คน และผู้บริหาร จำนวน 30 คน รวมทั้งสิ้น 60 คน ในส่วนที่เป็นการวัดระดับของปัญหา ดำเนินการหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยใช้สถิติทดสอบแบบที (t-test) และหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์ แอลฟา (α - Coefficient) ของ ครอนบาค (Cronbach, 1970 : 126) ได้ค่าความเชื่อมั่น ดังนี้

- 7.1 ด้านการบริหารและการจัดการ มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .9278
 - 7.2 ด้านการจัดดำเนินการจัดการเรียนการสอน มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7854
 - 7.3 ด้านตัวผู้เรียน มีค่า ความเชื่อมั่น เท่ากับ .8850
 - 7.4 ด้านผู้ปกครอง มีค่า ความเชื่อมั่น เท่ากับ .8774
 - 7.5 ด้านการวัดผลประเมินผล มีค่า ความเชื่อมั่น เท่ากับ .9265
 - 7.6 ค่าความเชื่อมั่น รวมทั้ง 5 ด้าน มีค่า ความเชื่อมั่น เท่ากับ .9471
8. นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์ไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อการศึกษาค้นคว้าต่อไป

วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอหนังสือจากสถาบันราชภัฏจังหวัดอุดรดิตถ์ ส่งถึงผู้อำนวยการการประถมศึกษา จังหวัดแพร่และผู้เชี่ยวชาญ เพื่อขอความอนุเคราะห์ให้ความร่วมมือในการสร้าง และเก็บ รวบรวมข้อมูล
2. ทำหนังสือเพื่อแนะนำตัวผู้วิจัย เพื่อชี้แจงความมุ่งหมายประโยชน์การส่ง และการเก็บรวบรวมข้อมูลคืน การส่งผลการวิจัยกลับมาให้สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดทราบ
3. ขอหนังสือจากสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดถึงสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ เพื่อขอความอนุเคราะห์ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยนำหนังสือ และแบบ สอบถามไปส่งด้วยตนเองเพื่อชี้แจงความมุ่งหมาย วิธีตอบและการเก็บรวบรวมข้อมูล ส่งคืน มายังสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ
4. ระยะในการเก็บรวบรวมข้อมูล ใช้เวลา 6 สัปดาห์ ผู้วิจัยติดตามเก็บรวบรวม ข้อมูลด้วยตนเองที่ สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอในพื้นที่ซึ่งยังไม่ได้รับคืน ผู้วิจัยต้องมีการ ติดตามผล โดยการส่งแบบสอบถามด้วยตนเองไปยังกลุ่มโรงเรียน เพื่อขอความอนุเคราะห์ใน การกรอกแบบสำรวจอีกครั้ง โดยอ้างเหตุผลว่า การส่งไปครั้งแรกนั้นอาจเกิดการสูญหาย จึงขอ ความกรุณากรอกใหม่อีกครั้ง
5. นำแบบสอบถามที่ได้รับคืน มาตรวจความสมบูรณ์ความถูกต้องเพื่อนำไปดำเนินการ วิเคราะห์ต่อไป

วิธีจัดกระทำข้อมูล

1. ตรวจความสมบูรณ์ของแบบสอบถามทุกฉบับ ลงรหัสและบันทึก ข้อมูลลงสื่อคอมพิวเตอร์
2. วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรม (SPSS-PC⁺) ดังต่อไปนี้
 - 2.1 แบบสอบถามตอนที่ 1 ของทั้ง 2 ฉบับ เกี่ยวกับสถานะภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จะดำเนินการโดยแจกแจงความถี่ และคิดเป็นร้อยละ แล้วนำมาเสนอในรูปของตารางและความเรียง

2.2 แบบสอบถามตอนที่ 2 เกี่ยวกับปัญหาการดำเนินการจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย ของผู้บริหารกับครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยเป็นแบบประเมินค่ามาแจกแจงความถี่ หาค่าตอบแต่ละข้อ จัดเป็นอันดับแล้วหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าคะแนนความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำเสนอในรูปตารางและความเรียง โดยถือค่าเฉลี่ย ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	4.50 - 5.00	มีปัญหา มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.50 - 4.49	มีปัญหา มาก
ค่าเฉลี่ย	2.50 - 3.49	มีปัญหา ปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.50 - 2.49	มีปัญหา น้อย
ค่าเฉลี่ย	1.00 - 1.49	มีปัญหา น้อยที่สุด

2.3 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย คะแนนปัญหาการดำเนินการด้านต่าง ๆ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารกับครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยในคำถามแต่ละด้าน โดยใช้สถิติทดสอบแบบที (t-test) แบบ 2 กลุ่มอิสระ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลศึกษาค้นคว้า

การวิจัยเรื่อง ปัญหาการจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยในโรงเรียนระดับประถมศึกษา
สังกัดสำนักงานการศึกษาประถมศึกษาจังหวัดแพร่ ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือเก็บ
รวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ผู้บริหารจำนวน 151 คน ครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย
จำนวน 151 คน ใช้แบบสอบถาม จำนวน 302 ฉบับ ได้รับแบบสอบถามคืนมาเป็นของผู้บริหาร
จำนวน 143 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 94.70 ครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย จำนวน 145 ฉบับ
คิดเป็นร้อยละ 96.02 รวมแบบสอบถามได้คืนมาจำนวน 288 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 95.36
นำมาวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เอสพีเอสเอส /พีซี⁺ (SPSS/PC⁺) นำมา
วิเคราะห์ข้อมูลเสนอในรูปตาราง และความเรียง ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่าง

ตาราง 9 จำนวนและร้อยละของผู้บริหารและครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย
จำแนกตามสถานภาพบางประการ

สถานภาพ		ผู้บริหาร		ครูผู้สอนฯ	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ	ชาย	140	98.0	125	87.0
	หญิง	3	2.0	20	13.0
2. อายุ	ต่ำกว่า 30 ปี	-	-	1	.6
	31-35 ปี	3	2.0	5	3.5
	36-40 ปี	17	13.5	40	40.9
	41-45 ปี	38	26.4	57	38.3
	46-50 ปี	37	25.7	16	12.4
	51 ปีขึ้นไป	48	32.4	6	4.1
<u>วุฒิการศึกษา</u>	ต่ำกว่าปริญญาตรี	7	4.7	20	13.6
	ปริญญาตรี	121	85.1	125	86.4
	สูงกว่าปริญญาตรี	15	10.2	-	-
<u>ลักษณะวุฒิ</u>	มีวุฒิทางพลศึกษา	25	16.9	53	31.4
	ไม่มีวุฒิทางพลศึกษา	118	83.1	92	68.6
<u>การอบรมครูงานทางพลศึกษา</u>					
	เคย	61	42.7	92	63.6
	ไม่เคย	82	57.3	53	36.4

ตาราง 9 (ต่อ)

สถานภาพ	ผู้บริหาร		ครูผู้สอนฯ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
5. <u>การอบรมดูงานเกี่ยวกับกิจกรรม</u> <u>แม่ไม้มวยไทย</u>				
เคย	58	41.2	40	27.3
ไม่เคย	85	58.8	105	72.7
6. <u>หน้าที่พิเศษ</u>				
ทำงานฝ่ายปกครอง	57	39.8	64	44
ทำงานวิชาการ	43	30.7	50	34.5
ทำงานธุรการ	43	30.7	53	36.5
ทำงานอื่นๆ	20	14	49	33.9

จากตาราง 9 ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด จำนวน 288 คน จำแนกเป็นผู้บริหาร
จำนวน 143 คน และเป็นครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย จำนวน 145 คน

ผู้บริหารส่วนใหญ่เป็นชายจำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 98.0 มีอายุตั้งแต่ 51 ปีขึ้นไป
จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 32.4 มีวุฒิทางการศึกษาตั้งแต่ระดับปริญญาตรี จำนวน 121 คน
คิดเป็นร้อยละ 85.1 ไม่มีวุฒิต่างด้านพลศึกษาเพียง 118 คน คิดเป็นร้อยละ 23.1 เคยได้รับ
การอบรมหรือศึกษาดูงานทางพลศึกษา จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 42.7 เคยได้รับการศึกษา
หรือดูงานเกี่ยวกับกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยมาแล้ว จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 41.2
นอกจากนั้นผู้บริหารยังต้องรับผิดชอบงานในหน้าที่พิเศษ คือ งานฝ่ายปกครอง จำนวน 57 คน

คิดเป็นร้อยละ 39.8 งานวิชาการ จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 30.7 งานธุรการ
จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 30.7 และงานอื่นๆ จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 14

ครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยส่วนใหญ่เป็นชาย จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ
87.0 อายุตั้งแต่ 41-45 ปี จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 38.3 วุฒิต่างการศึกษาตั้งแต่
ระดับปริญญาตรี จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 86.4 มีวุฒิต่างด้านพลศึกษา จำนวน 53 คน
คิดเป็นร้อยละ 36.4 เคยได้รับการอบรมศึกษาครูงานทางด้านพลศึกษามากแล้ว จำนวน 92 คน
คิดเป็นร้อยละ 63.6 ไม่เคยได้รับการอบรมศึกษาครูงานเกี่ยวกับกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยมาก่อน
จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 72.7 ครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยยังมีหน้าที่พิเศษนอกเหนือ
จากงานในหน้าที่การสอนคือ งานฝ่ายปกครอง จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 44 งานวิชาการ
จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 34.5 งานธุรการ จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 36.5
และงานอื่นๆ 49 คน คิดเป็นร้อยละ 33.9

ตอนที่ 2 ปัญหาการจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย ในโรงเรียนระดับประถมศึกษาสังกัดสำนักงาน
การศึกษาจังหวัดแพร่ แบ่งเป็น 5 ด้าน คือ ด้านการบริหารและการจัดการ ด้านการ
ดำเนินการจัดการเรียนการสอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยในโรงเรียน ด้านตัวผู้เรียน ด้านผู้ปกครอง
และด้านการวัดผลประเมินผลการจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยในโรงเรียน และใช้เกณฑ์ค่าเฉลี่ย
ระดับปัญหาในการแปลความหมาย ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	4.50 - 5.00	มีปัญหามากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.50 - 4.49	มีปัญหามาก
ค่าเฉลี่ย	2.50 - 3.49	มีปัญหาปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.50 - 2.49	ปัญหาน้อย
ค่าเฉลี่ย	1.00 - 1.49	ปัญหาน้อยที่สุด

ปัญหาการจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยในแต่ละด้านมีดังนี้

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความเป็นปัญหาในการจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยด้านการบริหารและการจัดการ

ข้อความที่ให้ประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	N
10.1 ผู้บริหารไม่ให้ความสนใจและมองไม่เห็นความจำเป็นในการจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยในโรงเรียน	2.17	1.08	288
10.2 ผู้บริหารไม่สนใจเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยอย่างจริงจัง เมื่อเทียบกับกิจกรรมด้านอื่นๆ ในโรงเรียน	2.26	1.11	288
10.3 ผู้บริหารไม่มอบหมายในการที่จะเชิญผู้เชี่ยวชาญมาสาธิตและให้คำแนะนำการจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย	2.63	1.17	288
10.4 ไม่มีการจัดครูช่วยควบคุมการฝึกซ้อม	2.70	1.28	288
10.5 ผู้บริหารไม่จัดสรรงบประมาณให้แก่กิจกรรมแม่ไม้มวยไทยอย่างเพียงพอ	2.89	1.23	288

ตาราง 10 (ต่อ)

ข้อความที่ให้ประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	N
10.6 ผู้บริหารไม่มองเห็นความสำคัญในการสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ของกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย	2.30	1.13	288
10.7 ผู้บริหารมองข้ามการให้ขวัญและกำลังใจแก่ครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย	2.17	1.14	288
10.8 ผู้บริหารมีแนวความคิดว่ากิจกรรมแม่ไม้มวยไทยที่กำลังดำเนินการอยู่เพียงพอแล้ว ไม่จำเป็นต้องเน้นหนัก เพราะเป็นกิจกรรมที่ไม่บังคับ	2.41	1.14	288
10.9 ผู้บริหารขาดความเข้าใจในกระบวนการจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยในโรงเรียน	2.49	1.21	288
10.10 ผู้บริหารมีเจตคติในด้านลบต่อการจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย	1.77	0.96	288
รวม	2.37	1.13	288

จากตาราง 10 ปัญหาในด้านการบริหารและการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยในโรงเรียน มีจำนวนทั้งหมด 10 ข้อ ผู้บริหารและครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยระบุว่า เป็นปัญหาต่อการจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 3 ข้อ คือ ผู้บริหารไม่จัดสรรงบประมาณให้แก่กิจกรรมแม่ไม้มวยไทยอย่างเพียงพอ ไม่มีการจัดครูช่วยควบคุมการฝึกซ้อม และผู้บริหารไม่มีนโยบายในการที่จะเชิญผู้เชี่ยวชาญมาสาธิต และให้คำแนะนำการจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย ส่วนข้ออื่น ๆ ผู้บริหารและครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยเห็นว่าเป็นปัญหาต่อการจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยอยู่ในระดับน้อย

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรวมของปัญหาด้านการบริหาร และการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยแล้วพบว่าผู้บริหารและครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย มีความเห็นว่าเป็นปัญหาต่อการจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยอยู่ในระดับน้อย

ตาราง 11 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความเป็นปัญหาในการจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย ด้านการดำเนินการจัดการเรียนการสอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย ในโรงเรียน

ข้อความที่ให้ประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	N
11.1 ครูผู้สอนไม่เคยผ่านการอบรมเทคนิควิธีสอน และเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย.....	4.03	1.22	288
11.2 ครูผู้สอนขาดแคลนคู่มือ หนังสือประกอบ- การสอนท่าแม่ไม้มวยไทย.....	3.71	1.20	288
11.3 ครูผู้สอนไม่สามารถสาธิตท่าแม่ไม้มวยไทย ได้ถูกต้อง.....	3.42	1.35	288
11.4 ขาดผู้เชี่ยวชาญมาร่วมปรึกษาและสาธิตศิลปะ ท่าทางกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยที่ถูกต้องให้กับ ครูผู้สอนและนักเรียน.....	4.04	1.11	288
11.5 นักเรียนมีมากเกินไป ไม่สามารถควบคุมดูแล ได้ทั่วถึง จึงไม่สามารถพัฒนาความก้าวหน้า ในการฝึกตามโปรแกรมได้.....	2.17	1.20	288

ตาราง 11 (ต่อ)

ข้อความที่ให้ประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	N
11.6 งานรับผิดชอบการสอนและงานอื่นๆ ของครู ผู้ฝึกสอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยมีมาก ทำให้ ไม่มีเวลาพอที่จะทำการฝึกกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยได้ตลอด.....	3.44	1.19	288
11.7 กิจกรรมแม่ไม้มวยไทยไม่เป็นที่ดึงดูดความ สนใจ เมื่อเทียบกับกิจกรรมเสริมหลักสูตร อื่น ๆ ที่ทางโรงเรียนได้จัดขึ้น.....	2.70	1.14	288
11.8 ครูผู้สอนขาดความริเริ่ม จึงเป็นสาเหตุหนึ่ง ที่ทำให้ไม่สามารถดัดแปลงกระบวนการเรียน การสอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย ให้เป็นที่ ดึงดูดความสนใจให้นักเรียนได้.....	3.15	1.16	288
11.9 คณะครูในโรงเรียนไม่เห็นความสำคัญของ กิจกรรมแม่ไม้มวยไทย จึงไม่ให้ความร่วมมือ ในการควบคุมดูแลการฝึกซ้อมและให้การ- สนับสนุน.....	2.91	1.15	288
11.10 สถานที่ภายในโรงเรียนไม่เอื้ออำนวยต่อ กระบวนการจัดกิจกรรม.....	1.80	1.05	288
11.11 การกำหนดครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย ผู้บริหารไม่ได้คำนึงถึงความรู้ความสามารถ ของผู้สอน.....	2.13	1.12	288

ตาราง 11 (ต่อ)

ข้อความที่ให้ประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	N
11.12 ไม่มีตารางสำหรับการฝึกกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง เป็นสาเหตุให้เวลาในการสอนกิจกรรมไปรบกวนกับการเรียนการสอนของครูภายในโรงเรียน_____	3.03	1.27	288
รวม	3.04	1.18	288

จากตาราง 11 ปัญหาด้านการดำเนินการจัดการเรียนการสอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยในโรงเรียน มีจำนวนทั้งหมด 12 ข้อ ผู้บริหารและครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยเห็นว่า เป็นปัญหาต่อการจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย อยู่ในระดับมาก จำนวน 3 ข้อ คือ ครูผู้สอนไม่เคยผ่านการอบรมเทคนิควิธีการสอน และเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยที่ถูกต้องให้กับครูผู้สอนและนักเรียน ครูผู้สอนขาดแคลนคู่มือ หนังสือประกอบการสอนท่าแม่ไม้มวยไทย เป็นปัญหาต่อการจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย อยู่ในระดับปานกลาง มีจำนวน 6 ข้อ คือ งานรับผิดชอบการสอนและงานอื่นๆ ของครูผู้สอนมีมาก ทำให้ไม่มีเวลาที่จะทำการฝึกกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยได้ตลอดทั้งปีปรแกรมและบรรลุเป้าหมายได้ ครูผู้สอนไม่สามารถอธิบายสาธิตท่าแม่ไม้มวยไทยได้ถูกต้อง ครูผู้สอนขาดแคลน ความคิดริเริ่ม จึงเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ไม่สามารถดัดแปลงกระบวนการเรียนการสอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยให้เป็นที่ดึงดูดความสนใจแก่นักเรียนได้ ไม่มีตารางสำหรับการฝึกกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งเป็นสาเหตุให้เวลาในการสอนกิจกรรม ไปรบกวนกับการเรียนการสอนของครูภายในโรงเรียน คณะครูภายในโรงเรียนไม่มองเห็นความสำคัญของกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย จึงไม่ให้ความร่วมมือในการควบคุมดูแลการฝึกซ้อม และให้การสนับสนุนและกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยไม่เป็นที่ดึงดูดความสนใจ เมื่อเทียบกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรอื่น ๆ ที่ทางโรงเรียนได้จัดขึ้น ท

ที่เหลืออีก 3 ข้อ ผู้บริหารและครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย มีความเห็นว่าเป็นปัญหาต่อการจัดการกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย อยู่ในระดับน้อย

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรวม ปัญหาในการดำเนินการจัดการเรียนการสอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยของผู้บริหารและครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยแล้วพบว่า เป็นปัญหาต่อการจัดการกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย อยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 12 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความเป็นปัญหาในการจัดการกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย ด้านตัวผู้เรียน

ข้อความที่ให้ประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	N
12.1 นักเรียนมีปัญหาในการเรียนกิจกรรมนอกเวลาเรียน.....	2.66	1.30	288
12.2 นักเรียนมีเจตคติในด้านลบต่อกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย.....	2.01	0.97	288
12.3 นักเรียนอายุยังน้อยไม่เหมาะสมกับกิจกรรม.....	1.93	0.98	288
12.4 นักเรียนขาดความกระตือรือร้นในการที่จะพัฒนาประสิทธิภาพของการเรียนกิจกรรมให้ดีขึ้น.....	2.44	1.01	288
12.5 นักเรียนขาดความมั่นใจในการประกอบกิจกรรม.....	2.45	0.98	288

ตาราง 12 (ต่อ)

ข้อความที่ให้ประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	N
12.6 นักเรียนหญิงไม่ชอบร่วมกิจกรรม อันเนื่อง- มาจากชนบทรรมนิยมประเพณีและวัฒนธรรม	2.05	0.98	288
12.7 นักเรียนหญิงส่วนใหญ่มีปัญหาทางด้านสุขภาพ และสมรรถภาพทางด้านร่างกาย	1.99	0.93	288
12.8 นักเรียนส่วนใหญ่ มีปัญหาทางด้านสมรรถภาพ ทางด้านร่างกาย	1.75	0.82	288
12.9 กิจกรรมชักเกินไป ทำให้นักเรียนเกิดความ เบื่อหน่ายต่อกิจกรรม	2.22	0.97	288
รวม	2.16	0.99	288

จากตาราง 12 ปัญหาด้านตัวผู้เรียน มีจำนวนทั้งหมด 9 ข้อ ผู้บริหารและครูผู้สอน
กิจกรรมแม่ไม้มวยไทย เห็นว่าเป็นปัญหาต่อการจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยอยู่ในระดับปานกลาง
1 ข้อ คือ นักเรียนมีปัญหาในการเรียนกิจกรรมนอกเวลาเรียน นอกจากนั้นเป็นปัญหาต่อ
การจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย อยู่ในระดับน้อย

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรวมของปัญหาด้านตัวผู้เรียนแล้ว พบว่า เป็นปัญหาต่อการจัด
กิจกรรมแม่ไม้มวยไทย อยู่ในระดับน้อย

ตาราง 13 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความเป็นปัญหาในการจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยในโรงเรียนด้านผู้ปกครอง

ข้อความที่ให้ประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	N
13.1 ผู้ปกครองไม่ให้ความร่วมมือในการอนุญาตให้เด็กเข้าร่วมกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย-----	1.87	0.87	288
13.2 ผู้ปกครองมีเจตคติในทางลบต่อกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย-----	1.83	0.88	288
13.3 ครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย ไม่เป็นที่ยอมรับของผู้ปกครองของนักเรียน-----	1.87	0.97	288
13.4 ผู้ปกครองเห็นว่านักเรียนไม่ควรเรียนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย-----	1.99	0.97	288
13.5 ผู้ปกครองไม่อนุญาตให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมในวันหยุดเรียน เสาร์-อาทิตย์ และหลังเลิกเรียน-----	2.02	1.05	288
รวม	1.91	0.94	288

จากตาราง 13 ปัญหาด้านผู้ปกครองของนักเรียนที่เรียนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย มีทั้งหมด 5 ข้อ ผู้บริหารและครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย เห็นว่า ปัญหาอยู่ในระดับน้อยถึง 5 ข้อ

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรวมปัญหา ด้านผู้ปกครองของนักเรียนที่เรียนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย ของผู้บริหารและครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยแล้ว พบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

ตาราง 14 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความเป็นปัญหาในการจัด
กิจกรรมแม่ไม้มวยไทยในโรงเรียน ด้านการวัดผลประเมินผลการจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย

ข้อความที่ให้ประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	N
14.1 ผู้บริหารและครูผู้สอนไม่มีความรู้ในการวัดผล ประเมินผลในการจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย.....	2.85	1.21	288
14.2 มีปัญหาเกี่ยวกับความรู้เกี่ยวกับกระบวนการ ที่จะนำไปใช้ในการประเมินผลทั้งหมด ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ.....	3.00	1.18	288
14.3 การประเมินผลที่ทำอยู่ไม่สามารถครอบคลุม พฤติกรรมทั้ง 4 ด้าน ของผู้เรียน คือ พุทธิพิสัย จิตพิสัย ทักษะพิสัย และด้าน สมรรถภาพทางกาย.....	2.83	1.09	288
14.4 การประเมินผลที่ทำอยู่ไม่ได้เน้นทางด้าน คุณธรรม จริยธรรม ของเด็กนักเรียน.....	2.57	1.07	288
14.5 การประเมินผลที่ทำอยู่ไม่สอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้.....	2.59	1.08	288
14.6 ครูไม่มีความรู้ความเข้าใจในการสร้างแบบ ทดสอบในการประเมินผลขึ้นเอง เพื่อใช้ในการ การทดสอบกิจกรรม.....	3.01	1.12	288
14.7 การทดสอบมักจะใช้ดุลยพินิจมากกว่าการใช้ แบบทดสอบในการประเมินผล.....	2.95	1.14	288

ตาราง 14 (ต่อ)

ข้อความที่ให้ประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	N
14.8 ชาดผู้เกี่ยวข้องในการให้คำปรึกษาในด้าน การวัดผลประเมินผล.....	3.45	1.24	288
14.9 ครูผู้สอนไม่ได้ชี้แจงรายละเอียดในการวัดผล ประเมินผลให้นักเรียนทราบ เพื่อเป็น ประโยชน์ในการพัฒนาตนเองของนักเรียน ต่อไป.....	2.89	1.13	288
14.10 ครูผู้สอนขาดการบันทึกพัฒนาการของเด็ก แต่ละคนไว้เป็นข้อมูลในการพัฒนากิจกรรม ของเด็กไว้ทุกครั้ง.....	3.14	1.16	288
รวม	2.92	1.14	288

จากตาราง 14 ปัญหาด้านการวัดผลประเมินผลการจัดการเรียนการสอนกิจกรรม
แม่ไม้มวยไทยในโรงเรียน จำนวนทั้งหมด 10 ข้อ ผู้บริหารและครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย
เห็นว่า เป็นหาต่อการจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย อยู่ในระดับปานกลางทั้ง 10 ข้อ

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรวมปัญหาด้านการวัดผลประเมินผลการจัดการกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย
ของผู้บริหารและครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยแล้วพบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน

ตาราง 15 ค่าเฉลี่ยรวม 5 ด้าน

ข้อความที่ให้ประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	N
รวมปัญหาทั้ง 5 ด้าน	2.58	1.08	288

จากตาราง 15 ค่าเฉลี่ยรวมของปัญหาการจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดแพร่ รวมทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านบริหารและการจัดการ ด้านการดำเนินงานการจัด การเรียนการสอน และด้านการวัดผลประเมินผลการจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย ในโรงเรียนทั้งผู้บริหารและครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย พบว่า เป็นปัญหาต่อการจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย ในระดับปานกลาง

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนกับครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย
เกี่ยวกับปัญหาการจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย

ตาราง 16 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารกับครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย
เกี่ยวกับปัญหาด้านการบริหารและการจัดการ

ข้อความที่ให้ประเมิน	ผู้บริหาร			ครูผู้สอนฯ			t	2-tail Prob
	$\bar{X}$	S.D.	N	$\bar{X}$	S.D.	N		
16.1 ผู้บริหารไม่ได้ให้ความสนใจ และมองไม่เห็นความจำเป็นในการจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยในโรงเรียน-----	1.9441	0.963	143	2.3862	1.150	145	-3.54	0.000*
16.2 ผู้บริหารไม่ส่งเสริมการจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยอย่างจริงจังเมื่อเทียบกับกิจกรรมอื่นๆ ในโรงเรียน-----	2.0839	1.003	143	2.4276	1.183	145	-2.66	0.008*
16.3 ผู้บริหารไม่มีนโยบายที่จะเชิญผู้เชี่ยวชาญมาสาธิตและให้คำแนะนำการจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย-----	2.5105	1.106	143	2.7517	1.222	145	-1.76	0.080

ตาราง 16 (ต่อ)

ข้อความที่ให้ประเมิน	ผู้บริหาร			ครูผู้สอนฯ			t	2-tail Prob
	$\bar{X}$	S.D.	N	$\bar{X}$	S.D.	N		
16.4 ไม่มีการจัดครูช่วย ควบคุมการฝึกซ้อม	2.5874	1.201	143	2.8069	1.340	145	-1.46	0.144
16.5 ผู้บริหารไม่จัดสรร งบประมาณให้แก่ กิจกรรมแม่ไม้มวยไทย อย่างเพียงพอ	2.8741	1.227	143	2.8966	1.229	145	-.15	0.877
16.6 ผู้บริหารไม่มองเห็น ความสำคัญในการ สนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ ของกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย	2.0000	0.979	143	2.6000	1.187	145	-4.68	0.000*
16.7 ผู้บริหารมองข้ามการ ให้ขวัญและกำลังใจ แก่ครูผู้สอนกิจกรรม แม่ไม้มวยไทย	1.8531	0.903	143	2.4897	1.259	145	-4.93	0.000*

ตาราง 16 (ต่อ)

ข้อความที่ให้ประเมิน	ผู้บริหาร			ครูผู้สอนฯ			t	2-tail Prob
	$\bar{X}$	S.D.	N	$\bar{X}$	S.D.	N		
16.8 ผู้บริหารมีแนวคิดว่า กิจกรรมแม่ไม้มวยไทย ที่ดำเนินอยู่เพียงพอ แล้วไม่จำเป็นต้อง เน้นหนัก เพราะเป็น กิจกรรมที่ไม่บังคับ	2.2867	0.983	143	2.5310	1.143	145	-1.94	0.053
16.9 ผู้บริหารขาดความ เข้าใจในกระบวนการ จัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย	2.4476	1.161	143	2.5241	1.259	145	-0.54	0.592
16.10 ผู้บริหารมีเจตคติใน ด้านลบต่อกิจกรรม- แม่ไม้มวยไทย	1.6643	0.886	143	1.8828	1.017	145	-1.94	0.053
รวม	2.2252	.770	143	2.5297	0.969	145	-2.95	0.003*

จากตาราง 16 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยปัญหาการจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยด้านการบริหารและการจัดการ ระหว่างผู้บริหารกับครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย พบว่าค่าเฉลี่ยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย มีค่าเฉลี่ยรวมของระดับปัญหามากกว่ากลุ่มผู้บริหาร เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบเป็นรายข้อพบว่าค่าเฉลี่ยของปัญหา ตามความเห็นของผู้บริหารกับครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยแตกต่าง

กันอย่างมีนัยสำคัญ 4 ข้อ คือ ข้อ 16.1 ผู้บริหารไม่ให้ความสนใจและมองไม่เห็นความจำเป็นในการจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยในโรงเรียน ข้อ 16.2 ผู้บริหารไม่ส่งเสริมการจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยอย่างจริงจัง เมื่อเทียบกับกิจกรรมอื่น ๆ ในโรงเรียน ข้อ 16.6 ผู้บริหารมองไม่เห็นความสำคัญในการสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ของกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย โดยครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยมีค่าเฉลี่ยของปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนผู้บริหารมีค่าเฉลี่ยของ ปัญหาอยู่ในระดับน้อย ข้อ 16.7 ผู้บริหารมองข้ามการให้ขวัญและกำลังใจแก่ครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย โดยทั้งสองกลุ่มมีค่าเฉลี่ยของปัญหาอยู่ในระดับน้อย ปัญหาทั้ง 4 ข้อ ที่แตกต่างกันนี้ ครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยเห็นว่า เป็นปัญหาต่อการจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย โดยมีค่าเฉลี่ยมากกว่าผู้บริหารทุกข้อ

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของระดับปัญหาของผู้บริหารและครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย เป็นรายข้อพบว่า ผู้บริหารเห็นว่า ปัญหาในด้านการบริหารและการจัดการอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 3 ข้อ คือ ผู้บริหารไม่จัดสรรงบประมาณให้แก่กิจกรรมแม่ไม้มวยไทยอย่างเพียงพอ ไม่มีการจัดครูช่วยควบคุมการฝึกซ้อมและผู้บริหารไม่มีนโยบายในการที่จะเชิญผู้เชี่ยวชาญมาสาธิต และให้คำแนะนำการจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย นอกจากนั้นผู้บริหารเห็นว่า ปัญหาที่เหลือเป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อย

ในส่วน of ครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย มีค่าเฉลี่ยของปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง 6 ข้อ คือ ผู้บริหารไม่จัดสรรงบประมาณให้แก่กิจกรรมแม่ไม้มวยไทยอย่างเพียงพอ ไม่มีการจัดครูช่วยควบคุมการฝึกซ้อม ผู้บริหารไม่มีนโยบายในการที่จะเชิญผู้เชี่ยวชาญมาสาธิต และให้คำแนะนำการจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย ผู้บริหารมองไม่เห็นความสำคัญในการสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ของกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย ผู้บริหารมีแนวคิดว่าการกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยที่ดำเนินการอยู่เพียงพอแล้ว ไม่จำเป็นต้องเน้นหนัก เพราะเป็นกิจกรรมที่ไม่บังคับ และผู้บริหารขาดความเข้าใจในกระบวนการจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยในโรงเรียนนอกจากนั้น เป็นปัญหาที่อยู่ในระดับน้อย

ตาราง 17 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารกับกลุ่มครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย
เกี่ยวกับปัญหาด้านการดำเนินการจัดการเรียนการสอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยในโรงเรียน

ข้อความที่ให้ประเมิน	ผู้บริหาร			ครูผู้สอนฯ			t	2-tail Prob
	$\bar{X}$	S.D.	N	$\bar{X}$	S.D.	N		
17.1 ครูผู้สอนไม่เคยผ่าน การอบรมเทคนิค วิธี สอนและเพิ่มพูนความรู้ เกี่ยวกับการจัดกิจกรรม แม่ไม้มวยไทย	4.0000	1.239	143	4.0690	1.211	145	-.48	.633
17.2 ครูผู้สอนขาดแคลนคู่มือ หนังสือประกอบการสอน	3.5874	1.021	143	3.8345	1.190	145	-1.75	.081
17.3 ครูผู้สอนไม่สามารถ อธิบายสาธิตท่าแม่ไม้มวยไทยได้ถูกต้อง	3.3497	1.339	143	3.4897	1.365	145	-.88	.380
17.4 ขาดผู้เชี่ยวชาญมาร่วม ปรึกษาและสาธิตศิลปะ ท่าทางกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยที่ถูกต้องให้กับ ครูผู้สอนและนักเรียน	3.9790	1.166	143	4.0966	1.056	145	-.90	.371

ตาราง 17 (ต่อ)

ข้อความที่ให้ประเมิน	ผู้บริหาร			ครูผู้สอนฯ			t	2-tail Prob
	$\bar{X}$	S.D.	N	$\bar{X}$	S.D.	N		
17.5 นักเรียนมีมากเกินไป ไม่สามารถควบคุมดูแล ได้ทั่วถึงจึงไม่สามารถ พัฒนาความก้าวหน้า ฝึกตามโปรแกรม ได้-----	1.9790	1.091	143	2.3517	1.267	145	-2.67	.008*
17.6 งานรับผิดชอบการสอน และงานอื่นๆ ของครู ผู้ฝึกสอนกิจกรรมแม่ไม้ มวยไทยมีมาก ทำให้ ไม่มีเวลาพอที่จะทำ การฝึกกิจกรรมแม่ไม้ มวยไทยได้ตลอดทั้ง โปรแกรมและบรรลุ เป้าหมายได้-----	3.3287	1.191	143	3.5517	1.190	145	-1.59	.113

ตาราง 17 (ต่อ)

ข้อความที่ให้ประเมิน	ผู้บริหาร			ครูผู้สอนฯ			t	2-tail Prob
	$\bar{X}$	S.D.	N	$\bar{X}$	S.D.	N		
17.7 กิจกรรมแม่ไม้มวยไทย ไม่เป็นที่ดึงดูดความ สนใจ เมื่อเทียบกับ กิจกรรมเสริมหลักสูตร อื่นๆ ที่ทางโรงเรียน ได้จัดขึ้น.....	2.5804	1.090	143	2.8276	1.169	145	-1.86	.065
17.8 ครูผู้สอนขาดความริเริ่ม จึงเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำ ให้ไม่สามารถสามารถ คิดแปลงกระบวนการ เรียนการสอนกิจกรรม แม่ไม้มวยไทยให้เป็น ที่ดึงดูดความสนใจให้ แก่นักเรียนได้นักเรียน ได้.....	3.2236	1.183	143	3.0759	1.131	145	1.08	.279

ตาราง 17 (ต่อ)

ข้อความที่ให้ประเมิน	ผู้บริหาร			ครูผู้สอนฯ			t	2-tail Prob
	$\bar{X}$	S.D.	N	$\bar{X}$	S.D.	N		
17.9 คณะครูในโรงเรียน ไม่มองเห็นความสำคัญ ของกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยจึงไม่ให้ความ ร่วมมือในการควบคุม ดูแลการฝึกซ้อมและให้ การสนับสนุน.....	2.7972	1.025	143	3.0138	1.247	145	-1.61	.108
17.10 สถานที่ภายใน โรงเรียนไม่เอื้อ- อำนวยต่อกระบวน การจัดกิจกรรม.....	1.7133	0.954	143	1.8828	1.133	145	-1.37	.171
17.11 การกำหนดครูผู้สอน กิจกรรมแม่ไม้มวยไทย ผู้บริหารไม่ได้คำนึง ถึงความรู้ ความ- สามารถของผู้สอน.....	1.8531	0.896	143	2.4069	1.250	145	-4.33	.000*

ตาราง 17 (ต่อ)

ข้อความที่ให้ประเมิน	ผู้บริหาร			ครูผู้สอนฯ			t	2-tail Prob
	$\bar{X}$	S.D.	N	$\bar{X}$	S.D.	N		
17.12 ไม่มีตารางสำหรับ การฝึกกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งเป็นสาเหตุให้เวลาในการสอนกิจกรรมกิจกรรมไปรบกวนกับการเรียนการสอนของครูภายในโรงเรียน	2.8811	1.236	143	3.1724	1.287	145	-1.96	0.051
รวม	3.0839	.663	143	3.2667	0.652	145	-2.36	0.003*

จากตาราง 17 ผลการเปรียบเทียบปัญหาการจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยในด้านการดำเนินการจัดการเรียนการสอนระหว่าง ผู้บริหารกับครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย พบว่า ค่าเฉลี่ยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยมีค่าเฉลี่ยรวมมากกว่ากลุ่มผู้บริหาร เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบเป็นรายข้อ พบว่า ค่าเฉลี่ยปัญหาความเห็นของผู้บริหารกับครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 2 ข้อ คือ ข้อ 17.5 นักเรียนมีมากเกินไป ไม่สามารถควบคุมดูแลได้อย่างทั่วถึงจึงไม่สามารถพัฒนาความก้าวหน้าในการฝึกตามโปรแกรมได้ และ ข้อ 17.11 การกำหนดครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย ผู้บริหารไม่ได้คำนึงถึงความรู้ความสามารถของครูผู้สอน โดยทั้งสองกลุ่มมีปัญหา

ในระดับน้อย ทั้งสองข้อที่แตกต่างกันนี้ ครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยมีค่าเฉลี่ยของปัญหา มากกว่าผู้บริหาร

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของปัญหา ทางด้านการดำเนินการจัดการเรียนการสอน กิจกรรมแม่ไม้มวยไทย ของผู้บริหารกับครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยเป็นรายข้อ พบว่า ผู้บริหารเห็นว่าปัญหาอยู่ในระดับมาก จำนวน 3 ข้อ คือ ครูผู้สอนไม่เคยผ่านการอบรม เทคนิค วิธีสอน และเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย ชาดผู้เชี่ยวชาญ มาร่วมปรึกษาและสาธิตศิลปะท่าทางกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยที่ถูกต้องให้กับครูผู้สอนและนักเรียน ครูผู้สอนขาดแคลนคู่มือ หนังสือประกอบการสอนท่าแม่ไม้มวยไทย นอกจากนั้นปัญหาที่อยู่ในระดับ ปานกลางและระดับน้อย

ส่วนครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย เห็นว่า มีปัญหาอยู่ในระดับมากจำนวน 4 ข้อ คือ ชาดผู้เชี่ยวชาญมาร่วมปรึกษาและสาธิตศิลปะท่าทางกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยที่ถูกต้องให้กับครูผู้สอน และนักเรียน ครูผู้สอนไม่เคยผ่านการอบรมเทคนิควิธีสอน และเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับการจัด กิจกรรมแม่ไม้มวยไทย ครูผู้สอนขาดแคลนคู่มือ หนังสือประกอบการสอนท่าแม่ไม้มวยไทย และ งานรับผิดชอบการสอนและงานอื่น ๆ ของครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยได้ตลอดทั้งโปรแกรม และบรรลุเป้าหมายได้ นอกจากนั้นเป็นปัญหาที่อยู่ในระดับปานกลางและระดับน้อย

ตาราง 18 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารกับกลุ่มครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย
เกี่ยวกับปัญหาด้านตัวผู้เรียน

ข้อความที่ให้ประเมิน	ผู้บริหาร			ครูผู้สอนฯ			t	2-tail Prob
	$\bar{X}$	S.D.	N	$\bar{X}$	S.D.	N		
18.1 นักเรียนมีปัญหาใน การเรียนกิจกรรมนอก เวลาเรียน	2.4615	1.209	143	2.8621	1.352	145	-2.65	.009*
18.2 นักเรียนมีเจตคติใน ด้านลบต่อกิจกรรม แม่ไม้มวยไทย	1.9091	.879	143	2.1103	1.042	145	-1.77	.077
18.3 นักเรียนอาลัยยังน้อย ไม่เหมาะสมกับ กิจกรรม	1.8392	0.962	143	2.0276	0.993	145	-1.64	.103
18.4 นักเรียนขาดความ กระตือรือร้นในการที่ จะพัฒนาประสิทธิภาพ ของการเรียนกิจกรรม ให้ดีขึ้น	2.3217	0.969	143	2.5517	1.034	145	-1.95	.052
18.5 นักเรียนขาดความ มั่นใจในการประกอบ กิจกรรม	2.3427	0.935	143	2.5517	1.020	145	-1.81	.071

ตาราง 18 (ต่อ)

ข้อความที่ให้ประเมิน	ผู้บริหาร			ครูผู้สอนฯ			t	2-tail Prob
	$\bar{X}$	S.D.	N	$\bar{X}$	S.D.	N		
18.6 นักเรียนหญิงไม่ยอม ร่วมกิจกรรมอันเนื่อง มาจากชนบทธรรมเนียม ประเพณีและวัฒนธรรม	1.9161	0.809	143	2.1862	1.105	145	-2.37	* .019
18.7 นักเรียนหญิงส่วนใหญ่ มีปัญหาทางด้านสุขภาพ และสมรรถภาพทาง ด้านร่างกาย	1.8426	0.858	143	2.1379	0.976	145	-2.69	* .008
18.8 นักเรียนส่วนใหญ่มี ปัญหาทางด้าน สมรรถภาพทางด้าน ร่างกาย	1.6923	0.762	143	1.8138	0.866	145	-1.26	.208
18.9 กิจกรรมชักเกินไป ทำให้นักเรียนเกิด ความเบื่อหน่ายต่อ กิจกรรม	2.0839	0.923	143	2.3586	1.005	145	-2.42	* .016
รวม	2.0458	0.651	143	2.2889	0.768	145	-2.90	.004*

จากตาราง 18 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยปัญหาการจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยด้านตัวผู้เรียน ระหว่างผู้บริหารกับครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย พบว่า ค่าเฉลี่ยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย มีค่าเฉลี่ยรวมมากกว่ากลุ่มผู้บริหารโดยกลุ่มครูผู้สอนกิจกรรมผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย มีค่าเฉลี่ยรวมมากกว่ากลุ่มผู้บริหาร เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบเป็นรายข้อ พบว่า ค่าเฉลี่ยปัญหาความเห็นของปัญหาตามความคิดเห็นของผู้บริหารกับครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ 4 ข้อ คือ ข้อ 18.6 นักเรียนหญิงไม่ชอบร่วมกิจกรรม อันเนื่องมาจากขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรม ข้อ 18.7 นักเรียนหญิงส่วนใหญ่มีปัญหาทางด้านสุขภาพและสมรรถภาพทางด้านร่างกาย ข้อ 18.9 กิจกรรมยากเกินไปทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายต่อกิจกรรม โดยทั้งสองกลุ่มมีค่าเฉลี่ยของปัญหาอยู่ในระดับน้อย และ ข้อ 18.1 นักเรียนมีปัญหาในการเรียนกิจกรรมนอกเวลาเรียนนั้น ครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยมีค่าเฉลี่ยของปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนผู้บริหารค่าเฉลี่ยของปัญหาอยู่ในระดับน้อย ปัญหาทั้ง 4 ข้อที่แตกต่างกันนี้ ครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยมีค่าเฉลี่ยระดับปัญหามากกว่าผู้บริหารทุกข้อ

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของปัญหาทางด้านตัวผู้เรียนของ ผู้บริหารกับครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย เป็นรายข้อ พบว่า ผู้บริหารเห็นว่าปัญหาในด้าน ตัวผู้เรียนอยู่ในระดับน้อยทุกข้อ

ส่วนครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยเห็นว่า มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 3 ข้อ คือ นักเรียนมีปัญหาในด้านการเรียนนอกเวลาเรียน นักเรียนขาดความกระตือรือร้น ในการที่จะพัฒนาประสิทธิภาพของการเรียนกิจกรรมให้ดีขึ้นและนักเรียนขาดความมั่นใจในการประกอบกิจกรรม นอกจากนั้นเป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อย

ตาราง 19 ผลจากการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารกับครูผู้สอนกิจกรรม
แม่ไม้มวยไทยเกี่ยวกับปัญหาทางด้านตัวผู้ปกครอง

ข้อความที่ให้ประเมิน	ผู้บริหาร			ครูผู้สอนฯ			t	2-tail Prob
	$\bar{X}$	S.D.	N	$\bar{X}$	S.D.	N		
19.1 ผู้ปกครองไม่ให้ความ ร่วมมือในการอนุญาต ให้เด็กเข้าร่วมกิจกรรม แม่ไม้มวยไทย-----	1.8252	0.833	143	1.9103	0.905	145	-.83	.407
19.2 ผู้ปกครองมีเจตคติใน ทางลบต่อกิจกรรม แม่ไม้มวยไทย-----	1.8042	0.858	143	1.8552	.897	145	-.49	.623
19.3 ครูผู้สอนกิจกรรมแม่ ไม้มวยไทยไม่เป็นที่ ยอมรับของผู้ปกครอง นักเรียน-----	1.9161	0.809	143	2.1862	1.105	145	-2.37	.019*
19.4 ผู้ปกครองเห็นว่า นักเรียนหญิงไม่ควร เรียนกิจกรรมแม่ไม้ม วยไทย-----	1.9091	0.903	143	2.0621	1.036	145	-1.34	.183

ตาราง 19 (ต่อ)

ข้อความที่ให้ประเมิน	ผู้บริหาร			ครูผู้สอนฯ			t	2-tail Prob
	$\bar{X}$	S.D.	N	$\bar{X}$	S.D.	N		
19.5 ผู้ปกครองไม่อนุญาตให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมในวันหยุดเสาร์-อาทิตย์ และหลังเลิกเรียน	1.8671	0.944	143	2.1793	1.134	145	-2.54	.012*
รวม	1.8462	0.761	143	1.9834	0.793	145	-1.50	0.135*

จากตาราง 19 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยปัญหาการจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยด้านตัวผู้ปกครองระหว่าง ผู้บริหารกับครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย พบว่า ค่าเฉลี่ยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อ พบว่า มีความแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ .05 เพียง 1 ข้อ คือ ข้อ 20.5 ผู้ปกครองไม่อนุญาตให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมในวันหยุดเรียน เสาร์-อาทิตย์ และหลังเลิกเรียน โดยทั้งสองกลุ่ม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยทุกข้อเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยเป็นรายข้อ พบว่า ทั้งสองกลุ่มมีค่าเฉลี่ยของปัญหาอยู่ในระดับน้อยทุกข้อ

ตาราง 20 ผลจากการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารกับครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย
เกี่ยวกับปัญหาการวัดผลประเมินผลการจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยภายในโรงเรียน

ข้อความที่ให้ประเมิน	ผู้บริหาร			ครูผู้สอนฯ			t	2-tail Prob
	$\bar{X}$	S.D.	N	$\bar{X}$	S.D.	N		
20.1 ผู้บริหารและครูผู้สอน ไม่มีความรู้ในการ วัดผลประเมินผลใน การจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย	2.9021	1.274	143	2.7931	1.148	145	.76	.446
20.2 มีปัญหาเกี่ยวกับความรู้ เกี่ยวกับกระบวนการ ที่จะนำไปใช้ในการ ประเมินผลทั้งหมด ทั้งภาคทฤษฎีและภาค ปฏิบัติ	3.0490	1.224	143	2.9586	1.136	145	.65	.517
20.3 การประเมินผลที่ทำอยู่ ไม่สามารถครอบคลุม พฤติกรรมทั้ง 4 ด้าน ของผู้เรียน คือ ด้าน พุทธิพิสัย จิตพิสัย ทักษะพิสัย และด้าน สมรรถภาพทางกาย	2.8531	1.100	143	2.8000	1.078	145	.41	.679

ตาราง 20 (ต่อ)

ข้อความที่ให้ประเมิน	ผู้บริหาร			ครูผู้สอนฯ			t	2-tail Prob
	$\bar{X}$	S.D.	N	$\bar{X}$	S.D.	N		
20.4 การประเมินผลที่ทำอยู่ ไม่ได้เน้นทางด้าน คุณธรรม จริยธรรม ของเด็กนักเรียน	2.5175	1.067	143	2.6207	1.074	145	-.82	0.414
20.5 การประเมินผลที่ทำอยู่ ไม่สอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้	2.4336	0.990	143	2.7448	1.147	145	-2.46	0.014*
20.6 ครูไม่มีความรู้ความ เข้าใจในการสร้าง แบบทดสอบในการ ประเมินผลตนเอง เพื่อใช้ในการทดสอบ กิจกรรม	2.9580	1.174	143	3.0552	1.059	145	-.74	0.462
20.7 การทดสอบมักใช้ คุณนิยามมากกว่าการ ใช้แบบทดสอบในการ ประเมินผล	2.8881	1.157	143	3.0138	1.130	145	-.93	0.352

ตาราง 20 (ต่อ)

ข้อความที่ให้ประเมิน	ผู้บริหาร			ครูผู้สอนฯ			t	2-tail Prob
	$\bar{X}$	S.D.	N	$\bar{X}$	S.D.	N		
20.8 ชาดผู้เชี่ยวชาญใน การให้คำปรึกษา ในด้านการวัดผล- ประเมินผล-----	3.4336	1.281	143	3.4759	1.197	145	-.29	0.772
20.9 ครูผู้สอนไม่ได้ชี้แจง รายละเอียดในการ วัดผลประเมินผลให้ นักเรียนทราบ เพื่อ เป็นประโยชน์ในการ พัฒนาตนเองของ นักเรียนต่อไป-----	2.8811	1.110	143	2.9034	1.163	145	-.17	0.868
20.10 ครูผู้สอนขาดการ บันทึกการพัฒนาการ ของเด็กแต่ละคนไว้ เป็นข้อมูลในการพัฒนา กิจกรรมของเด็กไว้ ทุกครั้ง-----	3.1538	1.183	143	3.1310	1.144	145	.17	0.868
รวม	2.9070	0.914	143	2.9497	0.863	145	-.41	0.684

จากตาราง 20 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยปัญหาการจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย ด้านการวัดผลประเมินผลการจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยในโรงเรียนระหว่างผู้บริหารกับครูผู้สอน กิจกรรมแม่ไม้มวยไทย พบว่า ค่าเฉลี่ยรวมไม่แตกต่างกัน โดยผู้บริหารและครูผู้สอนกิจกรรม แม่ไม้มวยไทย เห็นว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ค่าเฉลี่ยปัญหาตามความเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยมีความ แตกต่างกัน 1 ข้อ คือ ข้อ 21.5 การประเมินผลที่ทำอยู่ไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ปัญหาในข้อที่ต่างกัันนี้ครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย มีปัญหาเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนผู้บริหารค่าเฉลี่ยของปัญหาอยู่ในระดับน้อย

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของปัญหาด้านการวัดผลประเมินผลการจัดการเรียนการสอน กิจกรรมแม่ไม้มวยไทยในโรงเรียนเป็นรายข้อ พบว่า ผู้บริหารเห็นว่าปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 9 ข้อ อีก 1 ข้อ เป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อย คือ การประเมินผลที่ทำอยู่ไม่สอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้

ส่วนครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยเห็นว่า มีปัญหาทางด้านการวัดผลประเมินผลการ จัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยในโรงเรียน อยู่ในระดับปานกลาง ทั้ง 10 ข้อ

ค่าเฉลี่ยรวมของระดับปัญหาทางด้านการวัดผลประเมินผลกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยใน โรงเรียนของทั้งสองกลุ่ม มีค่าเฉลี่ยของระดับปัญหาเท่ากัน

ตาราง 21 ผลการเปรียบเทียบปัญหาทั้ง 5 ด้านของการจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยในโรงเรียน

ข้อความที่ให้ประเมิน	ผู้บริหาร			ครูผู้สอนฯ			t	2-tail Prob
	$\bar{X}$	S.D.	N	$\bar{X}$	S.D.	N		
รวมปัญหาทั้ง 5 ด้าน	2.4216	0.552	143	2.6037	0.623	145	-2.62	0.009 ^{**}

จากตาราง 21 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาทั้ง 5 ด้าน ของการจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยระหว่างผู้บริหารกับครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย พบว่า ค่าเฉลี่ยรวมของระดับปัญหาของทั้งสองกลุ่ม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 5

สรุปผลของการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ปัญหาของการจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน
การศึกษาจังหวัดแพร่ สรุปได้ดังนี้

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาปัญหาของการจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยในโรงเรียนในระดับประถมศึกษา
สังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดแพร่
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับปัญหาในการจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย ระหว่างผู้บริหาร
กับครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยในระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดแพร่

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานการศึกษา
จังหวัดแพร่ จำนวน 143 คน ครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย สังกัดสำนักงานการศึกษา
จังหวัดแพร่ จำนวน 145 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified
Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ตอน
ได้แก่

- ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับรายละเอียดทั่วไป ของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับปัญหาการดำเนินการจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย
ในโรงเรียน เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวนออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้

2.1 ด้านการบริหารและการจัดการ

2.2 ด้านการดำเนินการจัดการเรียนการสอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย

ในโรงเรียน

2.3 ด้านตัวผู้เรียน

2.4 ด้านตัวผู้ปกครอง

2.5 ด้านการวัดผลประเมินผลการจัดการกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยในโรงเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรม SPSS-PC⁺ ตามลำดับขั้นตอนดังนี้ คือ

1. หาค่าร้อยละของข้อมูลเกี่ยวกับรายละเอียดทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม แล้วนำมาเสนอเป็นตารางและความเรียง

2. หาค่าเฉลี่ย (X) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนจากแบบสอบถามตอนที่ 2 ของกลุ่มตัวอย่าง แล้วนำมาเสนอในรูปของความเรียง

3. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนจากแบบสอบถาม ตอนที่ 2 ด้วยการทดสอบแบบที (t-test) สำหรับสองกลุ่มอิสระ

สรุปผลการค้นคว้า

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถสรุปผลการศึกษาค้นคว้าได้ดังนี้

1. สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1.1 ผู้บริหารส่วนใหญ่เป็นชาย มีอายุตั้งแต่ 40 ปี ขึ้นไป วุฒิต่างการศึกษาส่วนใหญ่มีวุฒิปริญญาตรี มีวุฒิทางด้านพลศึกษาน้อย ไม่เคยผ่านการอบรมหรือศึกษาดูงานในด้านพลศึกษาและกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยมาก่อน นอกจากนี้ ผู้บริหารต้องทำหน้าที่พิเศษรับผิดชอบงานอื่น เช่น ฝายปกครอง งานธุรการ งานวิชาการ เป็นต้น

1.2 ครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย ส่วนใหญ่เป็นชายมีอายุตั้งแต่ 36 - 45 ปี วุฒิต่างการศึกษาส่วนใหญ่มีวุฒิในระดับปริญญาตรี และไม่มีวุฒิต่างทางด้านพลศึกษา ส่วนใหญ่ไม่เคยผ่านการอบรม หรือศึกษาดูงานทางด้านพลศึกษา และกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยมาก่อน นอกจากนี้ ครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยต้องมีหน้าที่พิเศษ ต้องรับผิดชอบงานด้านอื่นๆ เช่น งานด้านการปกครอง งานธุรการ งานวิชาการ และงานอื่น ๆ อีกมาก

2. เกี่ยวกับปัญหาในด้านการบริหารและการจัดการกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย มีความคิดเห็นสอดคล้องและเป็นไปในทางทิศเดียวกัน ระดับความเป็นปัญหา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ ปัญหาผู้บริหารไม่จัดสรรงบประมาณให้แก่งิจกรรมแม่ไม้มวยไทยอย่างเพียงพอ ปัญหาไม่มีการจัดครูช่วยควบคุมการฝึกซ้อมและปัญหาในด้านการไม่มั่นนโยบายในการที่จะเชิญผู้เชี่ยวชาญมาสาธิต และให้คำแนะนำการจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย นอกจากนี้ครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย เห็นว่า เป็นปัญหาที่อยู่ในระดับปานกลาง มากกว่าผู้บริหารอีก 3 ข้อ คือ ปัญหาผู้บริหารมองไม่เห็นความสำคัญ ในการสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ของกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย ปัญหาผู้บริหารมีแนวความคิดว่ากิจกรรมแม่ไม้มวยไทยที่กำลังดำเนินอยู่เพียงพอ แล้วไม่จำเป็นต้องเน้นหนักเพราะเป็นกิจกรรมที่ไม่บังคับและผู้บริหารขาดความเข้าใจในกระบวนการจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยในโรงเรียน

3. เกี่ยวกับปัญหาด้านการดำเนินการจัดการเรียนการสอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย ในโรงเรียน พบว่าผู้บริหารและครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยมีความคิดเห็นสอดคล้องเป็นไปในทางทิศเดียวกัน ระดับความเป็นปัญหามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก คือ ปัญหาครูผู้สอนไม่เคยผ่านการอบรมเทคนิคการสอนและเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย ปัญหาการขาดผู้เชี่ยวชาญมาร่วมปรึกษาและสาธิตศิลปะท่าทางกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยที่ถูกต้องให้กับครูผู้สอนและนักเรียน ปัญหาครูผู้สอนขาดแคลนคู่มือ หนังสือประกอบการสอนท่าแม่ไม้มวยไทย นอกจากนี้ครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยมีความเห็นว่ายังมีปัญหาที่อยู่ในระดับมาก เพิ่มขึ้น 1 ข้อ คือ ปัญหางานรับผิดชอบการสอนและงานอื่น ๆ มีมากทำให้ไม่มีเวลาพอที่จะทำการฝึกกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยได้ตลอดทั้งโปรแกรมและบรรลุเป้าหมายได้

4. เกี่ยวกับปัญหาในด้านตัวผู้เรียนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยในโรงเรียน พบว่า ผู้บริหารมีความคิดเห็นต่อปัญหาในด้านตัวผู้เรียน ความเป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อย ซึ่งต่างจากครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย ที่มีความคิดเห็นให้ความสำคัญกับปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง คือ ปัญหาในการเรียนการสอนนอกเวลาเรียน ปัญหาหนักเรียนขาดความกระตือรือร้นในการที่จะพัฒนาประสิทธิภาพของการเรียนกิจกรรมให้ดีขึ้นและปัญหาหนักเรียนขาดความมั่นใจในการประกอบกิจกรรม

5. เกี่ยวกับปัญหาในตัวผู้ปกครองนักเรียนที่เรียนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยในโรงเรียน พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย มีความคิดเห็นตรงกันโดยระดับความเป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจะเห็นได้ว่า มีเพียงข้อเดียวที่ผู้บริหารและครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยเห็นว่าความสำคัญของปัญหามีค่าเฉลี่ยสูงกว่าทุกข้อคือ ปัญหาการไม่อนุญาตให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมในวันเสาร์-อาทิตย์ และหลังเลิกเรียน

6. เกี่ยวกับปัญหาด้านการวัดผลประเมินผลการจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยในโรงเรียน พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยมีความคิดเห็นต่อปัญหาเป็นไปในทางทิศเดียวกัน ระดับความเป็นปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง 9 ข้อ มีเพียงข้อเดียวเท่านั้นที่ผู้บริหารเห็นว่า เป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อย คือ การประเมินผลที่ทำอยู่ไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียน ส่วนครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย เห็นว่าความสำคัญของปัญหาในข้อนี้อยู่ในระดับปานกลาง

7. เกี่ยวกับการเปรียบเทียบความคิดเห็น ระดับปัญหาการจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยในโรงเรียน ระหว่างผู้บริหารกับครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย พบว่าปัญหาด้านตัวผู้ปกครองของนักเรียนที่เรียนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยกับปัญหาในการวัดผลประเมินผลการจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย โดยค่าเฉลี่ยรวมแล้ว ไม่แตกต่างกัน ส่วนปัญหาด้านการบริหาร และการดำเนินการ ปัญหาด้านการดำเนินการจัดการเรียนการสอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย และปัญหาในด้านตัวผู้เรียน โดยค่าเฉลี่ยรวมแล้วทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็น ระดับปัญหาทั้ง 5 ด้าน ของผู้บริหารกับครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยโดยรวมพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

จากการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับปัญหาการจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดแพร่ครั้งนี้ สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้ คือ

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

พบว่าครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย ส่วนใหญ่ไม่มีวุฒิทางด้านพลศึกษา และไม่เคยได้รับการอบรมหรือศึกษาดูงานในด้านกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยมาก่อน ด้วยเหตุนี้ครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย จึงไม่สามารถดำเนินการจัดกิจกรรมให้บรรลุเป้าหมายได้ ผู้วิจัยเห็นว่า เป็นการแก้ปัญหาที่ไม่ถูกต้อง ด้วยสาเหตุหลักก็ตาม การจัดให้ครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยต้องรับผิดชอบในหน้าที่พิเศษ นอกเหนือจากการเรียนการสอนตามปกติ และการดำเนินการแม่ไม้มวยไทย ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการเรียนการสอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการดำเนินการสอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย ทำให้ครูผู้สอนไม่มีเวลาว่างพอที่จะเตรียมการสอน การคิดค้นแนวทางสร้างสรรค์ใหม่ๆ เพื่อให้ประกอบกรเรียนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยให้บรรลุเป้าหมายได้

ในด้านของผู้บริหารไม่มีวุฒิทางด้านพลศึกษา หรือผู้บริหารไม่เคยได้รับการอบรมศึกษาดูงานในด้านการจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยมาก่อน ผู้วิจัยเห็นว่าหากมีการจัดอบรมให้ความรู้การจัดกิจกรรม และให้แนวทางในการจัดกิจกรรมจะทำให้การวางแผนการดำเนินงานได้ผลสัมฤทธิ์ที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ดังข้อสรุปวิจัยของ ไฮน์ (Hein. 1975 : 2149) ที่ว่าผู้บริหารส่วนใหญ่ขาดการวางแผนที่ดีเนื่องจากขาดครูที่มีวุฒิพลศึกษา ทำให้การจัดโปรแกรมการเรียนการสอนพลศึกษาไม่ดีเท่าที่ควร

เกี่ยวกับกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย โรงเรียนส่วนใหญ่สอนหรือจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกันอันเนื่องมาจากการขาดวุฒิ ทางด้านพลศึกษาและไม่เคยผ่านการอบรมหรือศึกษาดูงานเกี่ยวกับกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยมาก่อน จึงเป็นสาเหตุให้การดำเนินงานไม่บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดได้ ดังนั้นข้อสรุปของ กรากาส (Glakas. 1993 : 20 - 24) กล่าวว่า ครูพลศึกษาจะต้องรู้ขั้นตอนในการสอนวิชาพลศึกษา ขั้นตอนในการอธิบาย สาธิต การใช้วัสดุอุปกรณ์ การใช้ภาษาในการสื่อสารเป็นสิ่งสำคัญมาก ครูพลศึกษาที่มีประสบการณ์

จะปฏิบัติได้ดี นักเรียนจะได้รับความรู้และประสบการณ์ แต่จะได้ผลดีถ้าครูผลึกษาสอน ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติควบคู่กับการทดสอบ นอกจากนี้อาจเนื่องมาจากสาเหตุอื่นๆ อีก เช่น ครูผู้สอนต้องรับผิดชอบในการเรียนการสอนประจำชั้น และการรับผิดชอบในงานพิเศษ ที่ทางโรงเรียนได้รับมอบหมายให้ เป็นต้น

2. ปัญหาทางด้านการบริหารและการดำเนินการจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยในโรงเรียน

ปัญหาที่ผู้บริหารและครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย มีความคิดเห็นที่เป็นไปในแนวทาง เดียวกัน ระดับความเป็นปัญหาอยู่ในระดับปานกลางนั้น คือ การขาดงบประมาณในการดำเนิน กิจกรรม ไม่มีครูช่วยในการฝึกซ้อม และผู้บริหารไม่มียุทธศาสตร์ในการที่จะเชิญผู้เชี่ยวชาญมาช่วย สาคิต และให้คำแนะนำปัญหาเหล่านี้เป็นปัญหาที่ควรคำนึงถึงเป็นอย่างยิ่งในด้านการบริหาร และการดำเนินงานเพราะกิจกรรมต่างๆ จะให้ได้รับความสำเร็จสูงสุดนั้นจะต้องได้รับการสนับสนุน จากผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย เพื่อที่จะช่วยให้การดำเนินงานทุกอย่างเป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ไพโรจน์ สุวรรณภักดี (2525 : ง) ได้ศึกษาถึงปัญหาการจัด และการดำเนินการแข่งขันกีฬามวยไทยในโรงเรียนระดับประถมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ปัญหาที่พบมากที่สุด คือ การขาดการประสานงาน และ ความร่วมมือระหว่างผู้บริหารโรงเรียน ครูพลศึกษา ครูอื่น ๆ และขาดงบประมาณ การประสานงานกับบุคคลอื่นๆ และขาดงบประมาณ การประสานงานกับบุคคลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญในการดำเนินกิจกรรม ซึ่งทาง โรงเรียนควรให้การสนับสนุนเพื่อพัฒนาความสามารถของนักเรียน เป็นการช่วยส่งเสริม และ อนุรักษ์ศิลปะวัฒนธรรมไทย ให้ยั่งยืนนานสืบต่อไป

ความคิดเห็นต่อปัญหาการจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย ที่แตกต่างกันระหว่างผู้บริหาร และ ครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยในด้านนี้ พบว่า ผู้บริหารมองไม่เห็นความสำคัญในการสนับสนุน วัสดุอุปกรณ์ของกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยนั้น นับว่าเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้การดำเนินกิจกรรมไม่ เป็นไปตามเป้าประสงค์ที่วางไว้ ฉะนั้น ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย ควรสร้างความเข้าใจ และร่วมปรึกษากัน เพื่อให้มีความเข้าใจแนวทางการจัดกิจกรรม มองเห็นสภาพปัญหาให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เพื่อที่จะได้พัฒนากิจกรรมแม่ไม้มวยไทยใน โรงเรียนให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในโอกาสต่อไป

3. ปัญหาด้านการดำเนินการจัดการเรียนการสอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยในโรงเรียน

การดำเนินการจัดการเรียนการสอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยที่เป็นปัญหาในระดับมาก ซึ่งผู้บริหาร และครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยความคิดเห็นที่เป็นไปในแนวเดียวกัน คือ การขาดผู้เชี่ยวชาญมาร่วมปรึกษา และสาธิตศิลปะท่าทางกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยที่ถูกต้องให้กับ ครูผู้สอนและนักเรียน ครูผู้สอนไม่เคยผ่านการอบรมเทคนิควิธีสอน และเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย และครูผู้สอนขาดแคลนคู่มือ หนังสือประกอบการสอนท่าแม่ไม้มวยไทย การศึกษาครั้งนี้สอดคล้องกับการศึกษาของ ชีรวิทย์ มัลลิกามา (2523 : ง) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการพบว่า ครูพลศึกษาส่วนมากต้องการให้มีเอกสารและตำราประกอบการสอน ต้องการเข้ารับการอบรมทางด้านวิชาการพลศึกษาและ ประดับ แก้วพลิก (2524 : 91) ได้ทำการวิจัย เรื่องปัญหาการจัดการบริหารพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 12 พบว่า หัวหน้าหมวดพลานามัย ต้องการให้พลศึกษานิเทศก์ช่วยเหลือเกี่ยวกับเอกสารคู่มือและจัดการอบรมหรือสัมมนาแก่ครูพลศึกษา ผู้วิจัยเห็นว่าการดำเนินการจัดการเรียนการสอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย จะให้ได้ผลดีนั้นต้องมีการวางแผนงานที่ดี มีการเตรียมการเรียนการสอน พัฒนาทั้งด้านบุคลากร วัสดุอุปกรณ์เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพของการเรียนให้ดีที่สุด ดังที่ เพ็ญชีรานนท์ (2525 : 49) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียนจะประสบผลสำเร็จได้จะต้องมีการวางแผนงานมีโอกาสได้เตรียม กำลังคน วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอื่น ๆ ที่มีอยู่มาใช้ให้เกิดประโยชน์มากที่สุดและเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้

ประเด็นที่ครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย มีงานรับผิดชอบการสอนและงานอื่น ๆ มีมาก ทำให้ไม่มีเวลาพอที่จะทำการฝึกกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยได้ตลอดทั้งโปรแกรมและบรรลุเป้าหมายได้ ผู้วิจัยเห็นว่า ทำให้ครูสอนหลายวิชา หรือรับผิดชอบงานหลาย ๆ ด้านเป็นการเพิ่มภาระให้แก่ครูผู้สอน เพราะต้องเตรียมการสอนและรับผิดชอบงานหลายด้าน ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินการกิจกรรมทำให้ไม่มีเวลาในการเตรียมการจัดกิจกรรม ซึ่งสอดคล้องกับผลวิจัยการจัดโปรแกรมพลานามัยในโรงเรียนมัธยมของรัฐฮาวาย ของ ไฮน์ (Hine. 1975 : 2149) พบว่า การจัดโปรแกรมการเรียนการสอนพลศึกษาไม่ดีเท่าที่ควร เนื่องจากครูมีชั่วโมงสอนมากเกินไปและขาดวิธีการสอนที่ดี

4. ปัญหาด้านตัวผู้เรียนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยในโรงเรียน

กิจกรรมแม่ไม้มวยไทย เป็นกิจกรรมเสริมหลักสูตรการเรียนการสอน ส่วนมากจะใช้ในการดำเนินกิจกรรมในช่วงนอกเวลาเรียน เช่น เวลาเข้าประกอบกิจกรรมหน้าเสาธง หรือเวลาหลังเลิกเรียน นักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาในการเรียนกิจกรรมในช่วงนอกเวลาเรียน อันเนื่องมาจากการกิจประจำวันทางบ้านจึงมีเวลาที่จะเข้าร่วมกิจกรรมน้อย ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ จันทร์พร พ่วงเจริญ (2516 : 130 - 157) ที่ได้ศึกษาถึงกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาสังคมศึกษาของวิทยาลัยครูในกรุงเทพมหานคร พบว่า ปัญหาและ อุปสรรค ในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร คือ เวลาในการจัดกิจกรรมมีน้อย

ตัวของนักเรียนเองขาดความกระตือรือร้นในการที่จะพัฒนาประสิทธิภาพของการเรียนให้ดีขึ้น และขาดความมั่นใจในการประกอบกิจกรรม ผู้วิจัยมีความเห็นว่า การที่จะชักจูงเร้าความสนใจให้กับเด็กนักเรียนนั้น การดำเนินกิจกรรมขึ้นอยู่กับเทคนิคการถ่ายทอดของครูผู้สอนในอันที่จะเร้าความสนใจและสร้างความเชื่อมั่นในตนเองให้กับเด็กนักเรียน เพราะวัตถุประสงค์ของศิลปะแม่ไม้มวยไทยเป็นศิลปะที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียน มีความมานะ อุตุน และเชื่อมั่นในตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ มงคล คำเมือง (2532 : 97) กล่าวว่า กีฬามวยไทยนำไปสู่มารยาทอันดีงาม มีความมานะ อุตุน มีระเบียบวินัย มีน้ำใจเป็นนักกีฬา สุจริต ยุติธรรม มีความเชื่อมั่นในตนเอง และเป็นคนที่มีคุณธรรมแห่งชีวิต ถ้าหากครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยขาดการเร้าเร้าความสนใจและขาดความคิดสร้างสรรค์ ในแนวทางการจัดการเรียนการสอนให้เด็กได้สนใจในกิจกรรม ส่อให้เห็นถึงความเบื่อหน่ายและไม่เห็นคุณค่าของกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย ในที่สุดจะมีเจตคติที่ไม่ดีต่อกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย

5. ปัญหาด้านผู้ปกครองของผู้เรียนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยในโรงเรียน

การที่ผู้ปกครองไม่อนุญาตให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมในวันเสาร์อาทิตย์ และหลังเลิกเรียน ผู้บริหารและครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย นับว่ามีบทบาทสำคัญเป็นอย่างยิ่งที่จะเป็นผู้ประสานงานและชี้แจงถึงความสำคัญ และวัตถุประสงค์ของกิจกรรม ในการที่จะอนุรักษ์ศิลปะวัฒนธรรมของไทยตลอดจนถึงประโยชน์ต่อตัวของนักเรียน ในการที่จะพัฒนาตนเองของนักเรียนในด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม โดยใช้กิจกรรมแม่ไม้มวยไทยเป็นสื่อซึ่งตรงกับ

การศึกษาของ มงคล คำเมือง (2532 : 97) กล่าวว่า การฝึกกีฬามวยไทย นอกจากจะทำให้คนเราฝึกซ้อมต่อตนเอง เคารพกติกา มีคุณธรรมสูงแล้ว ยังจะเป็นแนวทางเพื่อพัฒนาสังคมส่วนรวมได้อีกด้วย

ฉะนั้น ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยควรสร้างความเข้าใจอันดีกับผู้ปกครอง ถึงความสำคัญของการเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียนและชี้ให้เห็นถึงประโยชน์ที่นักเรียนจะได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรม

6. ปัญหาด้านการวัดผลประเมินผลกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย

ผู้บริหารและครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย เห็นว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง และมีความคิดเห็นสอดคล้องเป็นไปในทิศทางเดียวกัน นับว่าเป็นปัญหาที่น่าสนใจ และเป็นการต้องการความช่วยเหลือ ปรับปรุง พัฒนาการวัดผล ประเมินผลกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย เป็นอย่างยิ่ง ผู้วิจัยเห็นว่า ปัญหาดังกล่าวเป็นปัญหาที่ผู้บริหารและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรให้ความสนใจและนำมาใช้เป็นข้อมูลในการที่จะปรับปรุงแก้ไขและหาแนวทางพัฒนาบุคลากร ในด้านการวัดผล ประเมินผลกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยในโอกาสต่อไป

7. เปรียบเทียบระดับปัญหาในการจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยระหว่างผู้บริหารกับครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย

จากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะเห็นว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารกับครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยทางด้านปัญหาต่างๆ ที่เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยนั้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นปัญหาทางด้านผู้ปกครอง ของผู้เรียนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย และการวัดผลประเมินผล กิจกรรมแม่ไม้มวยไทยที่ผู้บริหารกับครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันเกี่ยวกับผลการศึกษาค้นคว้าในเรื่องนี้ ผู้ค้นคว้ามีความคิดเห็นว่สาเหตุที่ทำให้ผู้บริหารกับครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยมีความคิดเห็นแตกต่างกัน เพราะความไม่ชัดเจนในกระบวนการจัดกิจกรรม ผู้บริหารกับครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย มีพื้นฐานในการดำเนินกิจกรรมมีน้อย ทั้งสองกลุ่มจึงใช้พื้นฐานความรู้ของตนเองเป็นเกณฑ์ในการมองปัญหาของกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยที่เกิดขึ้นประกอบกับกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยเป็นกิจกรรมเสริมหลักสูตร

ผู้บริหารไม่ได้เน้นถึงผลสัมฤทธิ์ในการจัดกิจกรรม จึงมีความสนใจในด้านการจัดกิจกรรมน้อยกว่า ครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย เป็นสาเหตุให้ความคิดเห็นของผู้บริหารกับครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยแตกต่างกัน สำหรับปัญหาทางด้านผู้ปกครองและการวัดผลประเมินผล ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะปัญหาทั้งสองด้านนี้ เกิดขึ้นกับผู้บริหารกับครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยเหมือนกันในการนิเทศติดตามผลการเรียนการสอน จึงทำให้ความคิดเห็นของทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. กระทรวงศึกษาธิการควรกำหนดนโยบายให้กิจกรรมแม่ไม้มวยไทยบรรจุไว้ในหลักสูตรการเรียนการสอนในทุกระดับการศึกษา
2. กระทรวงศึกษาธิการควรมีการพัฒนาบุคลากรในการฝึกกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยให้กับทุกโรงเรียน
3. ควรจัดเอกสารการจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยให้ครบทุกโรงเรียน
4. ควรส่งเสริมกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย เผยแพร่ให้กับบุคคลทั่วไปทั้งใน และต่างประเทศเช่นเดียวกับศิลปะในด้านอื่นๆ ของไทย
5. ควรจัดสรรงบประมาณในการฝึกกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยให้กับทุกโรงเรียน
6. ควรจัดและส่งเสริมวัสดุอุปกรณ์ในการจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยให้เพียงพอ
7. ควรจัดให้มีการแข่งขันความเป็นเลิศในด้านการจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย ในทุกระดับการศึกษา

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

1. ควรจะได้มีการศึกษาปัญหาเรื่องนี้อีกในระดับมัธยมศึกษาหรือระดับประถมศึกษาในระดับเขต ระดับภาค หรือระดับประเทศต่อไป

2. ควรจะได้มีการศึกษาและเปรียบเทียบสมรรถภาพทางกลไกของผู้ที่เรียนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยกับผู้เรียนกีฬาชนิดอื่นๆ

3. ควรจะได้มีการศึกษาเปรียบเทียบเจตคติของผู้ที่เรียนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยกับผู้เรียนกิจกรรมต่างๆ ที่จัดขึ้นในโรงเรียนต่อแนวทางในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทยต่อไป

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. กองแผนงาน "ฝ่ายสถิติประเมินผล" สถิติจำนวนนักเรียน สังกัด
กองการมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 6. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ. 2521.
อัครสาเนา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. หลักการของหลักสูตรประถมศึกษาและมัธยมศึกษาฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว. 2533.
- กรมพลศึกษา. การฝึกกายบริหารโรงเรียนระดับประถมศึกษา(ชุดแม่ไม้มวยไทย). กรุงเทพฯ :
หจก. โอเคีสสแควร์. 2534.
- เกษม ชั่วพณัง. ปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนชั้นประถมศึกษา
ในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ :
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525. อัครสาเนา.
- จันทร์พร พ่วงเจริญ. กิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาสังคมศึกษาของวิทยาลัยครูในกรุงเทพมหานคร.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2516. อัครสาเนา.
- ธีรวัช มัลลิกาภา. ปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาของโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด
สมุทรปราการ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2523. อัครสาเนา.
- บุญเลิศ กาญจนจงกล. ปัญหาการจัดและดำเนินการโครงการกีฬา เพื่อนันทนาการของรัฐ
วิสาหกิจในกรุงเทพมหานคร. ปรินิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2526. อัครสาเนา.
- ประดับ แก้วลิก. ปัญหาการจัดและบริหารพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาของเขตการศึกษา 12.
ปรินิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534.
อัครสาเนา.
- ปิยวรรณ เพ็ญสุภา. ปัญหาการจัดและการสอนวิชาพลศึกษาของโรงเรียนในสังกัดองค์การ
บริหารส่วนจังหวัดเชียงราย. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2521. อัครสาเนา.

- ปรีดา รอดโพธิ์ทอง. การฝึกการบริหารในโรงเรียนระดับประถมศึกษา (ชุดแม่ไม้มวยไทย)
กรุงเทพฯ : หจก.ไอเดีส์แควร์, 2534.
- เพ็ญ ธีรานนท์. การจัดและบริหารการพลศึกษาในโรงเรียน. ลำปาง : แผนกการพิมพ์เอกสาร
ภาควิชาพลศึกษาและสันทนาการ คณะวิทยาศาสตร์ วิทยาลัยครูลำปาง, 2525.
อัสสาเนา.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ :
ฟิงเกอร์ปรีนแอนด์มีเดีย, 2535.
- พัฒนาชาติ กฤติบวร. ปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬาวินิจฉัยพลศึกษา ปริญญานิพนธ์
ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524. อัสสาเนา.
- พิทักษ์ พลจันทร์. ปัญหาการจัดและการดำเนินการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนในส่วนกลาง.
ปริญญานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523. อัสสาเนา.
- ไพโรจน์ สุวรรณภักดี. ปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬาสากลในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา
ในเขตกรุงเทพมหานคร. ปริญญานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2524. อัสสาเนา.
- ไพศาล หวังพานิช. การจัดการศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช. 2526.
- มงคล คำเมือง. การศึกษาเกี่ยวกับมวยไทย. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2532. อัสสาเนา.
- ยุทธวีรวัลย์ วินิจจินดา. ความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาสังคมศึกษากับ
ผลสำเร็จในการเรียนวิชาสังคมศึกษาในชั้นมัธยม. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ :
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524. อัสสาเนา.
- ลือชา สุบรรณพงษ์. ศิลปะมวยไทย. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531. อัสสาเนา.
- แสวง ศิริโปล์. มวยไทยมวยสากล. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2519. อัสสาเนา.

- Anastasi, Anne. Psychological testing. New York : Macmillan Publishing Co, 1968.
- Cronbach, Lee Joseph. Essential of Psychological testing. 3 rd.ed.st. Louis, the C.V. Mosby Co, 1970. 752 p.
- Dochan, Joseph Edward, " Current Practices and Problem in Student Activity in four Maine Public Secondary Schools," Dissertation Abstracts, International, 29 : 2146-A; January, 1969.
- Foehrenbach, L.M. " Why Girls Choose After-School Sports," Journal of Health Physical Education and Recreation. 24 : 34; June, 1953.
- Glakas, Barbara A. "Teaching Secondary Physical Education To ESL students," Recreation and Dence. 64 : 20-24; September, 1993.
- Grilbault, Robert Origine, "A Comparison of Student," Dissertation Abstracts International, 32 : 305-A; July, 1971.
- Harrold, Roger Davis, The Control of Student Extracurricular life in American Higher Education," Dissertation Abstracts International, 27 : 2782-A; February, 1967.
- Hein, Wilma Speek. " A Survey to Determine the status of Secondary Health and Physical Education Program in the Districts and Island in The state of Hawaii," Dissertation Abstracts. 36 : 765 a ; November, 1975.
- Hensley, Ralph W. " Assessment of Physical Educationprogin : selected Elemantary Schools " Dissertation Abstracts International. Vol. 36, (765) August, 1975.

- Hisaka, Liold Tsamu. " A Delphi : Technique Study to etermine factors that Efffect the Future of American Community College Intramural Reaction Sport Program, " Dissertation Abstracts International. 42 : 599-600 A : August. 1981.
- Silvester, P.J. " Attitude to Physical Education in the Elementary School, " The Physical Education. 61 : 32-36 : July, 1967.
- Korri, Lea Jean. "Intruactional Problems Encountered by Women Physical education Compatency as Expressed by Physical Majors in Minnesota, " Dissertation Abstracts 31 : 5181A; April, 1971.
- McQuire, William J. "The Nature of Attitudes and Attitude Change" The Handbook of Social Psychology. 2nd ed. Sydney : Holt, Rinehart and Winston, 1975.

ကာလအတွက်

แบบสอบถาม

ปัญหาการจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยในโรงเรียน

ระดับประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดแพร่

คำชี้แจง : แบบสอบถามฉบับนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาถึงปัญหาในการจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยในโรงเรียนระดับประถมศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยในโรงเรียน แบ่งแบบสอบถามเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามสถานภาพของผู้ตอบ ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามสถานภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในการดำเนินการจัดกิจกรรมในโรงเรียนของท่าน

การตอบแบบสอบถามของท่าน ผู้วิจัยจะเก็บไว้เป็นความลับและเก็บไว้เป็นข้อมูลในการวิเคราะห์ถึงปัญหาที่เกิดขึ้น และเป็นประโยชน์ในการวิจัยต่อไป โปรดกรุณาตอบคำถามให้ครบทุกข้อตามความเป็นจริง และกราบขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ตอนที่ 1

สถานการณ์ของผู้ตอบแบบสอบถาม

โปรดเขียนเครื่องหมาย ลงใน ()

หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1. ปัจจุบันท่านดำรงตำแหน่ง

1. () ผู้บริหารสถานศึกษา

2. () ครูผู้สอน

2. เพศ

1. () ชาย

2. () หญิง

3. อายุ

1. () ต่ำกว่า 21

2. () 21 - 25 ปี

3. () 26 - 30 ปี

4. () 31 - 35 ปี

5. () 36 - 40 ปี

6. () 41 - 45 ปี

7. () 46 - 50 ปี

8. () 51 ปีขึ้นไป

สำหรับเจ้าหน้าที่			
รหัส	1	2	3
4. ()			
5. ()			
6. ()			

4. วุฒทางการศึกษา

1. () มีใบประกอบ -----
 2. () ไม่มี -----

7. ()

5. วุฒการศึกษา

1. () ต่ำกว่าปริญญาตรี ใบประกอบ -----
 2. () ปริญญาตรี ใบประกอบ -----
 3. () สูงกว่าปริญญาตรี ใบประกอบ -----

8. ()

6. ท่านเคยได้รับการอบรมหรือดูงานทางผลศึกษา หรือไม่

1. () เคย จำนวน ----- ครั้ง
 2. () ไม่เคย

9. ()

7. ท่านเคยได้รับการอบรมเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยหรือไม่

1. () เคย จำนวน ----- ครั้ง
 2. () ไม่เคย

10. ()

8. หน้าที่พิเศษที่ทำ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

1. () งานฝ่ายปกครอง

2. () งานฝ่ายธุรการ

3. () งานฝ่ายวิชาการ

4. () งานฝ่ายบริหาร

5. () อื่น ๆ (โปรดระบุ) -----

11. ()

ตอนที่ 2

ให้พิจารณาข้อความที่กำหนดให้ว่า ในโรงเรียนของท่านมีสภาพการณ์เป็นเช่นไร สภาพ
ดังกล่าวนี้ ท่านคิดว่าก่อให้เกิดปัญหาในการดำเนินการจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยในระดับใด
แล้วใช้เกณฑ์ข้างล่างนี้ ตอบให้ตรงตามระดับความเป็นปัญหาที่ท่านประเมินได้

ข้อใดเป็นปัญหา	มากที่สุด	โปรดกาเครื่องหมาย	ลงในช่องหมายเลข 5
ข้อใดเป็นปัญหา	มาก	โปรดกาเครื่องหมาย	ลงในช่องหมายเลข 4
ข้อใดเป็นปัญหา	ปานกลาง	โปรดกาเครื่องหมาย	ลงในช่องหมายเลข 3
ข้อใดเป็นปัญหา	น้อย	โปรดกาเครื่องหมาย	ลงในช่องหมายเลข 2
ข้อใดเป็นปัญหา	น้อยที่สุด	โปรดกาเครื่องหมาย	ลงในช่องหมายเลข 1

ข้อความที่ให้ประเมิน	ระดับความเป็นปัญหา					สำหรับ เจ้าหน้าที่
	5	4	3	2	1	
1. ด้านการบริหารและการจัดการ						
1.1 ผู้บริหารไม่ให้ความสนใจ และมองไม่เห็น ความจำเป็นในการจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยในโรงเรียน -----						12 ()
1.2 ผู้บริหารไม่ส่งเสริมการจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยอย่างจริงจัง เมื่อเทียบกับ กิจกรรมอื่น ๆ ในโรงเรียน -----						13 ()

ข้อความที่ให้ประเมิน	ระดับความเป็นปัญหา					สำหรับ เจ้าหน้าที่
	5	4	3	2	1	
1.3 ผู้บริหารไม่มีนโยบายในการที่จะเชิญ ผู้เชี่ยวชาญมาสาธิตและให้คำแนะนำการ จัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย -----	---	---	---	---	---	14 ()
1.4 ไม่มีการจัดครูช่วยควบคุมการฝึกซ้อม -----	---	---	---	---	---	15 ()
1.5 ผู้บริหารไม่จัดสรรงบประมาณให้แก่ กิจกรรมแม่ไม้มวยไทยอย่างเพียงพอ -----	---	---	---	---	---	16 ()
1.6 ผู้บริหารไม่มองเห็นความสำคัญในการ สนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ของกิจกรรมแม่ไม้ม วยไทย -----	---	---	---	---	---	17 ()
1.7 ผู้บริหารมองข้ามการให้ขวัญและกำลังใจ แก่ครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย -----	---	---	---	---	---	18 ()
1.8 ผู้บริหารมีแนวคิดว่าการจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย ที่กำลังดำเนินการอยู่เพียงพอแล้ว ไม่จำเป็นต้อง เน้นหนัก เพราะเป็นกิจกรรมที่ ไม่บังคับ -----	---	---	---	---	---	19 ()
1.9 ผู้บริหารขาดความเข้าใจในกระบวนการ จัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยในโรงเรียน -----	---	---	---	---	---	20 ()
1.10 ผู้บริหารมีเจตคติในด้านลบต่อกิจกรรม แม่ไม้มวยไทย -----	---	---	---	---	---	21 ()

ข้อความที่ให้ประเมิน	ระดับความเป็นปัญหา					สำหรับ เจ้าหน้าที่
	5	4	3	2	1	
2. ด้านการดำเนินงานการจัดการเรียนการสอน						
กิจกรรมแม่ไม้มวยไทยในโรงเรียน						
2.1 ครูผู้สอนไม่เคยผ่านการอบรมเทคนิค วิธีสอน และเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับการ จัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย -----	---	---	---	---	---	22 ()
2.2 ครูผู้สอนขาดแคลนคู่มือ หนังสือประกอบ การสอน ทำแม่ไม้มวยไทย -----	---	---	---	---	---	23 ()
2.3 ครูผู้สอน ไม่สามารถอธิบายสาธิตท่า แม่ไม้มวยไทยได้ถูกต้อง -----	---	---	---	---	---	24 ()
2.4 ขาดผู้เชี่ยวชาญมาร่วมปรึกษาและสาธิต ศิลปะท่าทางกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยที่ ถูกต้อง ให้กับครูผู้สอนและนักเรียน -----	---	---	---	---	---	25 ()
2.5 นักเรียนมีมากเกินไป ไม่สามารถควบคุม ดูแลได้ทั่วถึง จึงไม่สามารถพัฒนาความ ก้าวหน้าในการฝึกตามโปรแกรมได้ -----	---	---	---	---	---	26 ()
2.6 งานรับผิดชอบการสอนและงานอื่น ๆ ของ ครูผู้ฝึกสอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยมีมาก ทำให้ไม่มีเวลาพอที่จะทำการฝึกกิจกรรม แม่ไม้มวยไทยได้ตลอดทั้งโปรแกรมและ บรรลุเป้าหมายได้ -----	---	---	---	---	---	27 ()

ข้อความที่ให้ประเมิน	ระดับความเป็นปัญหา					สำหรับ เจ้าหน้าที่
	5	4	3	2	1	
2.7 กิจกรรมแม่ไม้มวยไทยไม่เป็นที่ดึงดูดความสนใจ เมื่อเทียบกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรอื่น ๆ ที่ทางตรงเรียนได้จัดขึ้น -----						28 ()
2.8 ครูผู้สอนขาดความริเริ่ม จึงเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ไม่สามารถดัดแปลงกระบวนการเรียนการสอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยให้เป็นที่ยึดดูดความสนใจให้แก่ักเรียนได้ -----						29 ()
2.9 คณะครูในโรงเรียนไม่เห็นความสำคัญของกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย จึงไม่ให้ความสำคัญร่วมมือในการควบคุมดูแลการฝึกซ้อมและให้การสนับสนุน -----						30 ()
2.10 สถานที่ภายในตรงเรียนไม่เอื้ออำนวยต่อกระบวนการจัดกิจกรรม -----						31 ()
2.11 การกำหนดครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยผู้บริหารไม่ได้คำนึงถึงความรู้ความสามารถของผู้สอน -----						32 ()
2.12 ไม่มีตารางสำหรับการฝึกกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง เป็นสาเหตุให้เวลาในการสอนกิจกรรมไปรบกวนกับการเรียนการสอนของครูภายในโรงเรียน -----						33 ()

ข้อความที่ให้ประเมิน	ระดับความเป็นปัญหา					สำหรับ เจ้าหน้าที่
	5	4	3	2	1	
3. ด้านตัวผู้เรียน						
3.1 นักเรียนมีปัญหาในการเรียนกิจกรรม นอกเวลาเรียน -----						34 ()
3.2 นักเรียนมีเจตคติในด้านลบต่อกิจกรรม แม่ไม้มวยไทย -----						35 ()
3.3 นักเรียนอายุยังไม่เหมาะสมควรกับ กิจกรรม -----						36 ()
3.4 นักเรียนขาดความกระตือรือร้นในการที่ จะพัฒนาประสิทธิภาพของการเรียน กิจกรรมให้ดีขึ้น -----						37 ()
3.5 นักเรียนขาดความมั่นใจในการประกอบ กิจกรรม -----						38 ()
3.6 นักเรียนหญิงไม่ชอบร่วมกิจกรรม อันเนื่อง มาจากขนบธรรมเนียมประเพณีและ วัฒนธรรม -----						39 ()
3.7 นักเรียนหญิงส่วนใหญ่มีปัญหาทางด้าน สุขภาพและสมรรถภาพทางด้านร่างกาย --						40 ()
3.8 นักเรียนส่วนใหญ่ มีปัญหาทางด้าน สมรรถภาพทางด้านร่างกาย -----						41 ()
3.9 กิจกรรมยากเกินไป ทำให้นักเรียนเกิด ความเบื่อหน่ายต่อกิจกรรม -----						42 ()

ข้อความที่ให้ประเมิน	ระดับความเป็นปัญหา					สำหรับ เจ้าหน้าที่
	5	4	3	2	1	
4. ด้านผู้ปกครอง						
4.1 ผู้ปกครองไม่ให้ความร่วมมือในการอนุญาตให้เด็กเข้าร่วมกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย --	---	---	---	---	---	43 ()
4.2 ผู้ปกครองมีเจตคติในทางลบต่อกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย -----	---	---	---	---	---	44 ()
4.3 ครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย ไม่เป็นที่ยอมรับของผู้ปกครองของนักเรียน -----	---	---	---	---	---	45 ()
4.4 ผู้ปกครองเห็นว่านักเรียนหญิงไม่ควรเรียนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย -----	---	---	---	---	---	46 ()
4.5 ผู้ปกครองไม่อนุญาตให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมในวันหยุดเรียน เสาร์-อาทิตย์ และหลังเลิกเรียน -----	---	---	---	---	---	47 ()
5. ด้านการวัดผลประเมินผลการจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยในโรงเรียน						
5.1 ผู้บริหารและครูผู้สอนไม่มีความรู้ในการวัดผลประเมินผลในการจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย -----	---	---	---	---	---	48 ()
5.2 มีปัญหาเกี่ยวกับความรู้เกี่ยวกับกระบวนการที่จะนำไปใช้ในการประเมินผลทั้งหมดทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ -----	---	---	---	---	---	49 ()

ข้อความที่ให้ประเมิน	ระดับความเป็นปัญหา					สำหรับ เจ้าหน้าที่
	5	4	3	2	1	
5.3 การประเมินผลที่ทำอยู่ไม่สามารถครอบคลุม พฤติกรรมทั้ง 4 ด้าน ของผู้เรียน คือ พหุนิสัย จิตนิสัย ทักษะนิสัย และด้าน สมรรถภาพทางกาย -----						50 ()
5.4 การประเมินผลที่ทำอยู่ ไม่ได้เน้นทางด้าน คุณธรรม จริยธรรม ของเด็กนักเรียน -----						51 ()
5.5 การประเมินผลที่ทำอยู่ไม่สอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้ -----						52 ()
5.6 ครูไม่มีความรู้ความเข้าใจในการสร้าง แบบทดสอบในการประเมินผลขึ้นเอง เพื่อ ใช้ในการทดสอบกิจกรรม -----						53 ()
5.7 การทดสอบมักจะใช้ดุลยพินิจมากกว่าการ ใช้แบบทดสอบในการประเมินผล -----						54 ()
5.8 ขาดผู้เชี่ยวชาญในการให้คำปรึกษาในด้าน การวัดผลประเมินผล -----						55 ()
5.9 ครูผู้สอนไม่ได้ชี้แจงรายละเอียดในการ วัดผลประเมินผลให้นักเรียนทราบ เพื่อ เป็นประโยชน์ในการพัฒนานตนเองของ นักเรียนต่อไป -----						56 ()

ข้อความที่ให้ประเมิน	ระดับความเป็นปัญหา					สำหรับ เจ้าหน้าที่
	5	4	3	2	1	
5.10 ครูผู้สอนขาดการบันทึกการพัฒนาการของเด็ก แต่ละคนไว้เป็นข้อมูลในการพัฒนาภิกรรม ของเด็กไว้ทุกครั้ง -----						57 ()

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

ดร.อรรถพล เพ็ญสุภา วุฒิการศึกษา หน้าที่การงาน	ค.ศ. (พลศึกษา) สอนและวิจัยในภาควิชาพลศึกษาและนันทนาการ คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันราชภัฏเชียงใหม่
พช.เพชฌ ธีรานนท์ วุฒิการศึกษา หน้าที่การงาน	กศ.ม. (พลศึกษา) สอนและวิจัยในภาควิชาพลศึกษาและนันทนาการ คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันราชภัฏลำปาง
นายทินกร นามบุญจิตต์ วุฒิการศึกษา หน้าที่การงาน	กศ.ม. (บริหาร) ผู้อำนวยการวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดเชียงใหม่
นายเฉลิมชัย บุญรักษ์ วุฒิการศึกษา หน้าที่การงาน	กศ.ม. (พลศึกษา) ผู้อำนวยการฝ่ายกิจกรรมกีฬา การกีฬาแห่งประเทศไทย
รศ.ดร. ประพัฒน์ ลักษณะนิสฺสัทธี วุฒิการศึกษา หน้าที่การงาน	ค.ศ. (พลศึกษา) สอนและวิจัยในภาควิชาพลศึกษาและนันทนาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ครุฑ

ที่ ศช 0309.4/ว 1120

สถาบันราชภัฏอุดรดิตถ์

อ.เมือง จ.อุดรดิตถ์

14 มิถุนายน 2538

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญปริญานินพนธ์
เรียน

ด้วยโครงการร่วมมือทางวิชาการเพื่อผลิตบัณฑิตศึกษาหลักสูตรปริญาการศึกษามหาบัณฑิต
หลักสูตรภาคพิเศษ สาขาพลศึกษา ระหว่างมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กับสถาบันราชภัฏอุดรดิตถ์
มีความประสงค์ที่จะเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญพิเศษตรวจสอบและให้คำปรึกษาเครื่องมือที่ใช้การเก็บ
ข้อมูลปริญานินพนธ์เรื่อง ปัญหาการจัดกิจกรรมไม่มั่ววอไทยในโรงเรียน ระดับประถมศึกษา สังกัด
สพจ.แพร่ ของนิสิต ชื่อ (นาย,นาง,นางสาว) พรหมชรินทร์ นามสกุล มหาธิลคนพรัตน์
โดยปริญานินพนธ์ฉบับนี้ได้ผ่านการประชุมพิจารณาเค้าโครงปริญานินพนธ์ของคณะกรรมการบริหาร
หลักสูตรแล้ว เมื่อวันที่ 15 เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2539

สถาบันฯ จึงใคร่ขอความร่วมมือจากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญพิเศษให้กับนิสิตผู้นี้ด้วย จักเป็น
พระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

ไพฑูรย์ จันทนสิงห์

(นายไพฑูรย์ จันทนสิงห์)

รักษาการรองอธิการบดี รักษาการแทน

อธิการบดีสถาบันราชภัฏอุดรดิตถ์

โครงการปริญาโทพลศึกษา ภาคพิเศษ

โทร. (055) 411096 ต่อ 122

ครุฑ

ที่ ศธ 1447/ ว 224

สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดแพร่

ถนนยันตรกิจโกศล อ.เมือง พร 54000

22 กุมภาพันธ์ 2539

เรื่อง ขอความร่วมมือและสนับสนุนการเก็บข้อมูลเพื่อทำปริญญานิพนธ์

เรียน หัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอทุกอำเภอ

สถาบันราชภัฏอุดรดิตถ์ ได้ขอความร่วมมือและสนับสนุนการเก็บข้อมูลเพื่อทำปริญญานิพนธ์ของ นายพรหมชรินทร์ มหาธิลคนพรัตน์ ซึ่งจะทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาการจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดแพร่ ซึ่งในการนี้ผู้วิจัยจะมาเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดแพร่ ขอให้สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอแจ้งให้โรงเรียนในสังกัดอำนวยความสะดวกในการเก็บข้อมูลครั้งนี้ด้วย

จึงเรียนมาเพื่อทราบและดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

นายพร สีมอง

(นายพร สีมอก)

ผู้ช่วยผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัด ศึกษาราชการแทน

ผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดแพร่

ฝ่ายวิจัยและประเมินผล

หน่วยศึกษานิเทศก์

โทร. 511242

ครุฑ

ที่ ศธ 1447.02/0376

สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอสูงเม่น

ถนนรัตนกิจโกศล อ.สูงเม่น พร 54130

23 กุมภาพันธ์ 2539

เรื่อง ขอความร่วมมือและสนับสนุนการเก็บข้อมูลเพื่อทำปฏิญานพนธ์

เรียน ครูใหญ่/อาจารย์ใหญ่ ทุกโรงเรียนในสังกัด

ด้วยสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดแพร่แจ้งว่า สถาบันราชภัฏอุดรดิตถ์ ขอความร่วมมือสนับสนุนการเก็บข้อมูลเพื่อทำปฏิญานพนธ์ ของ นายพรมชรินทร์ มหาคิลกนพรัตน์ ซึ่งจะทำการวิจัย เรื่อง ปัญหาการจัดกิจกรรมแม่ไม้มาวยไทยในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดแพร่ ซึ่งในการนี้ผู้วิจัยจะมาเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอสูงเม่น ขอให้โรงเรียนได้ให้ความอนุเคราะห์และอำนวยความสะดวกในการเก็บข้อมูลครั้งนี้ด้วย

จึงเรียนมาเพื่อทราบและดำเนินการ

ขอแสดงความนับถือ

นายปลั่ง เชื้อนชนะ

(นายปลั่ง เชื้อนชนะ)

หัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอสูงเม่น

งานกาเจ้าหน้าที่

โทร.541732

ครุฑ

ที่ ศธ 1447.05/341

สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอคลอง

ถนนจรูญลงรัฐ อ.คลอง จ.แพร่ 54150

23 กุมภาพันธ์ 2539

เรื่อง ขอความร่วมมือและสนับสนุนการเก็บข้อมูลเพื่อทำปฏิญานพนธ์
เรียน ผู้บริหารโรงเรียน

ด้วยสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดแพร่ แจ้งว่าสถาบันราชภัฏอุตรดิตถ์ ได้ขอความร่วมมือและสนับสนุนการเก็บข้อมูลเพื่อทำปฏิญานพนธ์ของ นายพรมชรินทร์ มหาธิลคนพรัตน์ ซึ่งจะทำการวิจัย เรื่อง ปัญหาการจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดแพร่ ซึ่งในการนี้ผู้วิจัยจะมาเก็บข้อมูลด้วยตนเอง ในระหว่างวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2539 - 8 มีนาคม 2539

สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอคลอง ขอให้ทางโรงเรียนอำนวยความสะดวกในการเก็บข้อมูลครั้งนี้ด้วย

จึงเรียนมาเพื่อทราบและดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

นายณรงค์ คงได้

(นายณรงค์ คงได้)

หัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอคลอง

หน่วยศึกษานิเทศก์

โทร. 581470

ครุฑ

ที่ ศธ 0309.4/ว 1122

สถาบันราชภัฏอุดรดิตถ์

อ.เมือง จ.อุดรดิตถ์

12 กุมภาพันธ์ 2539

เรื่อง ขอความร่วมมือและสนับสนุนการเก็บข้อมูลเพื่อทำปริญานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดแพร่

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. เค้าโครงละเอียดปริญานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ
2. ตัวอย่างแบบสอบถาม จำนวน 1 ฉบับ
- 3.

ด้วยนิสิตปริญญาโทหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา ภาคพิเศษ ชื่อ นาย พรหมพรินทร์ นามสกุล มหาดีคนพรัตน์ รับราชการสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดแพร่ กำลังทำปริญานิพนธ์ เรื่อง ปัญหาการจัดกิจกรรมนันทนันทนในโรงเรียน ระดับประถมศึกษา สังกัด สปจ.แพร่ มีความประสงค์ขอความร่วมมือและการสนับสนุนการเก็บ ข้อมูลเพื่อทำปริญานิพนธ์ จากหน่วยงานของท่าน

สถาบันฯ จึงขอความร่วมมือและขอความอนุเคราะห์ให้บุคลากรในหน่วยงานของท่าน เอื้ออำนวยความสะดวกในการดำเนินงานในครั้งนี้ด้วย จักเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

นายไพฑูรย์ จันทสิงห์

(นายไพฑูรย์ จันทสิงห์)

รักษาการรองอธิการบดี รักษาการแทน

อธิการบดีสถาบันราชภัฏอุดรดิตถ์

โครงการปริญญาโท พลศึกษา ภาคพิเศษ

โทร. (155) 411096 ต่อ 122

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ	นาย พรหมสิทธิ์ มหาฉัตรรัตน์
เกิดวันที่	7 สิงหาคม พ.ศ. 2500
สถานที่เกิด	อำเภอสูงเม่น จังหวัดแพร่
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	97/1 หมู่ที่ 1 ต.สูงเม่น อ.สูงเม่น จ.แพร่
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	อาจารย์ 2 ระดับ 6
	สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอคลอง
	สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดแพร่
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนบ้านแม่จอก
	สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอคลอง
	สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดแพร่
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2520	ปศ.สูง (สังคมศึกษา) จากวิทยาลัยครูเชียงใหม่
พ.ศ. 2530	ค.บ. (สุขศึกษา) จากวิทยาลัยครูลำปาง
พ.ศ. 2539	กศ.ม.พลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
	ประสานมิตร

ปัญหาการจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยในโรงเรียนประถมศึกษา
สังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดแพร่

บทคัดย่อ

ของ

พรหมชรินทร์ มหาคิลนพรัตน์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรการศึกษาปริญญามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา

ตุลาคม 2539

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีความมุ่งหมาย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาปัญหาการจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยในโรงเรียนระดับประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดแพร่
 2. เพื่อเปรียบเทียบระดับปัญหาในการจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยระหว่างผู้บริหารกับครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยในระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดแพร่
- กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้ เป็นผู้บริหาร สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดแพร่ จำนวน 143 คน และครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดแพร่ จำนวน 145 คน ผู้บริหารเป็นชาย จำนวน 140 คน เป็นหญิง จำนวน 3 คน มีวุฒิทางพลศึกษา จำนวน 25 คน ไม่มีวุฒิทางพลศึกษา จำนวน 118 คน เคยได้รับการอบรมศึกษาดูงานเกี่ยวกับกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยมาแล้ว จำนวน 61 คน ไม่เคยอบรมศึกษาดูงานเกี่ยวกับกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย จำนวน 82 คน ครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย เป็นชาย จำนวน 125 คน เป็นหญิง จำนวน 20 คน มีวุฒิทางด้านพลศึกษา จำนวน 53 คน ไม่มีวุฒิทางพลศึกษา จำนวน 92 คน เคยได้รับการอบรมศึกษาดูงานเกี่ยวกับกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย จำนวน 40 คน ไม่เคยอบรมศึกษาดูงานเกี่ยวกับกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย จำนวน 105 คน แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมี 2 ตอน ได้แก่ สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม และแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการดำเนินการจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย จำแนกแบบสอบถามตอนที่ 2 ออกเป็น 5 ด้าน คือ ด้านบริหารและการจัดกิจกรรม ด้านการดำเนินการจัดการเรียนการสอน ด้านตัวผู้เรียน ด้านผู้ปกครอง และด้านการวัดผลประเมินผล ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ โปรแกรม SPSS-PC⁺ โดยการหาค่าร้อยละ หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนโดยใช้ค่า t-test และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์ แอลฟา (α - Coefficient)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้บริหารส่วนใหญ่เป็นชาย วุฒิการศึกษาตั้งแต่ระดับปริญญาตรีสูงถึง ร้อยละ 95.2 ไม่มีวุฒิต่างพลศึกษา ร้อยละ 84.4 ไม่เคยผ่านการอบรมหรือดูงานเกี่ยวกับกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย ร้อยละ 58.8 ครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย ส่วนใหญ่เป็นชาย วุฒิการศึกษาตั้งแต่ระดับปริญญาตรี ร้อยละ 86.4 ไม่มีวุฒิต่างพลศึกษา ร้อยละ 63.6 ไม่เคยผ่านการอบรมศึกษาดูงานเกี่ยวกับกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยมาก่อน ร้อยละ 72.7

2. ปัญหาในด้านการบริหารและการจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย นั้นผู้บริหารและครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย มีความคิดเห็นสอดคล้องกัน และเป็นไปในทางทิศทางเดียวกัน โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระดับปานกลาง คือ การขาดงบประมาณในการจัดดำเนินกิจกรรม ไม่มีครูช่วยควบคุมการฝึกซ้อมและผู้บริหารไม่มีนโยบายในการที่จะเชิญผู้เชี่ยวชาญมาสาธิตและให้คำแนะนำการจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านการบริหารและการจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย โดยค่าเฉลี่ยรวมของปัญหาแล้ว พบว่า ผู้บริหารกับครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05

3. ปัญหาในด้านการดำเนินการจัดการเรียนการสอน กิจกรรมแม่ไม้มวยไทยนั้น ผู้บริหารและครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยมีความคิดเห็นสอดคล้องและเป็นไปในทางทิศเดียวกัน โดยค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก คือ ขาดผู้เชี่ยวชาญมาร่วมปรึกษาและสาธิตศิลปะท่าทางกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยให้กับครูและนักเรียนครูผู้สอนขาดแคลนคู่มือ หนังสือประกอบการสอนท่าแม่ไม้มวยไทย และครูผู้สอนไม่เคยผ่านการอบรม เทคนิควิธีสอน และเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในด้านการดำเนินการจัดการเรียนการสอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย โดยค่าเฉลี่ยรวมของปัญหาแล้ว พบว่า ผู้บริหารกับครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ปัญหาในด้านตัวผู้เรียนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยนั้น ผู้บริหารมีความ คิดเห็นในปัญหา อยู่ในระดับน้อย ส่วนครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยมีความคิดเห็นในปัญหาอยู่ระดับปานกลาง คือ นักเรียนมีปัญหาในการเรียนกิจกรรมนอกเวลาเรียน นักเรียนขาดความกระตือรือร้น ในการ พัฒนาประสิทธิภาพของการเรียนให้ดีขึ้น และนักเรียนขาดความมั่นใจในการประกอบกิจกรรม

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา ในด้านตัวผู้เรียนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยแล้ว โดยค่าเฉลี่ยรวมของปัญหาแล้ว พบว่า ผู้บริหารกับครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. ปัญหาในด้านผู้ปกครองนักเรียนที่เรียนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย นั้นผู้บริหารและครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย มีความคิดเห็นสอดคล้อง และเป็นไปในทางทิศเดียวกัน คือ การมองปัญหาในด้านผู้ปกครองของนักเรียนอยู่ในระดับน้อย

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในด้านผู้ปกครองนักเรียนที่เรียน กิจกรรมแม่ไม้มวยไทยแล้ว พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย มีความคิดเห็น ไม่แตกต่างกัน

6. ปัญหาในการวัดผลประเมินผลการจัดการเรียนการสอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย นั้น ผู้บริหารและครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย มีความคิดเห็นที่สอดคล้องและเป็นไปในทิศทาง เดียวกัน คือ การขาดผู้เชี่ยวชาญในการให้ค่าปรึกษาในการวัดผล ครูผู้สอนขาดการบันทึก การพัฒนาการของเด็กแต่ละคนไว้เป็นข้อมูลในการพัฒนากิจกรรมของเด็กไว้ทุกครั้ง ครูผู้สอน ขาดความรู้เกี่ยวกับกระบวนการที่จะนำไปใช้ในการประเมินผลทั้งหมด ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ครูไม่มีความรู้ความเข้าใจในการสร้างแบบทดสอบในการประเมินผลขึ้นเอง เพื่อใช้ในการ ทดสอบกิจกรรมแม่ไม้มวยไทย ครูผู้สอนไม่ได้ชี้แจงรายละเอียดในการวัดผลประเมินผลให้นักเรียน ทราบ เพื่อเป็นประโยชน์ในการพัฒนาตนเองของนักเรียนต่อไป การทดสอบมักใช้ดุลยพินิจมากกว่า การใช้แบบทดสอบในการประเมินผล

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา ในด้านการวัดผลประเมินผลการจัด กิจกรรมแม่ไม้มวยไทยแล้ว พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยแล้ว พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนกิจกรรมแม่ไม้มวยไทยมีความคิดเห็นในระดับปัญหาไม่แตกต่างกัน

PROBLEMS OF MANAGEMENT OF THAI BOXING ART ACTIVITIES
IN THE PRIMARY SCHOOLS UNDER THE SUPERVISION
OF THE OFFICE OF PRIMARY EDUCATION
IN PHRAE PROVINCE

AN ABSTRACT

BY

PHROMCHARIN MAHADILOKNOPARAT

Presented in Partial fulfillment of requirements for the Master
of Education Degree in Physical Education
at Srinakharinwirot University

October 1996

Research Topic : Problems of management of Thai boxing art activities
in the primary schools under the supervision of the
Office of Primary Education in Phrae province.

Name of the Researcher : Mr Phromcharin Mahadiloknoparat

The Accademic Title : The Master degree in Education, Srinakharin
Wiroj, Prasarnmit University.

Major in : Education.

Chairman of the Advisory Committee :

Academic year : July 2537 (1994)

This research study has the following purposes

1. To the study the problems of management of Thai boxing art activities in primary schools under the supervision of the Office of Primary Education in Phare province.

2. To compare the results of Problems of Thai boxing art activities between management of the executive officers and teachers teaching Thai boxing art in primary schools attached to the Office of the Primary Education in Phare province.

The samples selected for this study are classifield into 143 executive officers and 145 teachers teaching Thai boxing art. Of these 143 executive officers are divided into 140 men and 3 women; and 25 with physical education certificates whereas 118 without certificates and 61 have been trained about Thai boxing art while 82 have never been trained.

Regarding on 145 teachers, they are divided into 125 men and 20 woman ; only 53 have received physical education certificates and 92 without certificates; whereas 40 persons having been trained about Thai boxing but 105 without training.

There are 2 parts of questionnaires used this research; the first concerns the conditions of responsive people and the second concerns the arrangement of processing Thai boxing art which is divided into 5 categories. They are :

1. Administration and arranging activities ;
2. Implementing teaching and studying ;
3. Concerning students themselves ;
4. Concerning parents ; and
5. Concerning follow up and evaluation.

The researcher analyses data by using SPSS-PC⁺ program in calculating percentage, mean and standard deviation to compare the significant difference of means of scores by t-test and also finding the confidential coefficient by the formula of Alfa - Coefficient (α - Coefficient)

The Results of the Research are as Follows :

1. Most of the executive officers are men. The 95.2 % completed bachelor degree, 82.4 % without physical education certificates and 58.8 % without training in Thai boxing art. On the part of teachers teaching Thai boxing, mostly are men. The 86.4 % of them completed bachelor degree, 65.6 % are without physical education certificates and 72.7 % without training in Thai boxing.

2. For problems of administration and management of Thai boxing art, both the executive officers and teachers have the same opinions in the same direction. The mean scores are midium levels in the following categories i.e. lacking budget for management, no assistant teachers controlling training and no policies made by the executive officers to invite specialists to show Thai boxing art as well as giving some suggestions.

Regarding to comparision of opinions concerning administration and management between executive officers and teachers. it has been found that there are significant differences at the significance level of 0.05

3. For problems of teaching and studying, both the executive officers and teachers have the same opinions in the same direction. The mean scores are high levels in the following categories i.e. lacking specialists for discussion and showing Thai boxing art, lacking text books and key book of Thai boxing and teachers have never been trained about the technological teaching and ncreasing knowledge.

As regards compairson of opinions problems concerning management of teaching and learning, there are significant differences in statistical analysis at significance level of 0.05 between the executive officers and teachers.

4. For problems of students themselves, the average mean scores about opinions of executive officers are low levels whereas teachers are medium in the categories of learning over time, lacking being eager in developing learning efficiency, and deficiency in implementing activities.

In comparison of opinions with regard to problem arising from students, it has been found that the significant differences occurring in statistical analysis at significant level of 0.05 between the executive officers and teachers.

5. For problems of parents, both executive officers and teachers have the same opinions in the same direction i.e. the problems are low levels.

In comparison of opinions as regards problems of parents both to groups are not significant differences at significant level of 0.05.

6. Problems of evaluation, they are as follows :-

1. lacking consultant specialists :
2. Deficient records to be used for further evaluation :
3. Lacking knowledge both theories and practices for implementation.
4. Lacking knowledge and understanding how to set up questionnaires;
5. Teachers do not inform the details of evaluations to students; and
6. Teachers are inclined to use judgment more than using questionnaires.

In comparison of opinions in regard to evaluations, both two groups are not significant differences at significance level of 0.05.